

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

ČASOPIS KOMORY PODNIKŮ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

PROSINEC/2018

BEZPEČNOST

S PROFESIONÁLY

**AKTUÁLNĚ K ZÁKONU
O BEZPEČNOSTNÍCH ČINNOSTECH**

KONFERENCE MĚKKÉ CÍLE

**ANALÝZA RIZIK A POSOUZENÍ
ZABEZPEČENÍ MĚKKÝCH CÍLŮ**

NOŠENÍ ZBRANĚ UČÍ ŽÍT DOBRĚ

ISSN 2336-4793

9 772336 479003

WWW.KPKBCR.CZ

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

BEZPEČNOST

S PROFESIONÁLY

Šéfredaktor
Prezidium - Komora podniků
komerční bezpečnosti
České republiky

Jazyková spolupráce
Alena Hasáková

Redakční rada
Ing. Václav Jahodář
Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.
Ivo Kolář
Bc. Petr Žák, DiS.

Inzerce
kpkbcr@volny.cz

Nesigované fotografie a články
Redakce

Vydavatel
KPKB ČR
Vrážská 1562/24a, 153 00 Praha 5
Registrace
Bezpečnost s profesionály MK ČR E
20140
ISSN 2336-4793

Tisk
Bittisk s r. o.
B. Němcové 53, 746 01 Opava

Rozšiřování zdarma
Autorská práva vykonává vydavatel,
užití celku nebo části, rozmnožování
a šíření jakýmkoli způsobem je bez
výslovného souhlasu vydavatele
zakázáno.

Na zadních stranách obálky
členové KPKB ČR

Martin Obdržálek

OBSAH

Aktuálně k zákonu SBS <small>Setkání expertů</small>	2-3
CTHH - měkké cíle <small>Prezidium - Komora podniků</small>	5
Tisková zpráva <small>KPKB ČR</small>	6
Tisková zpráva <small>Měkké cíle</small>	7
Problematika diváckého násilí	8-10
Objemová detekce	12-13
Měkké cíle <small>a kybernetická bezpečnost</small>	14-15
(NE)NEBEZPEČÍ a školy <small>Hledání dostatečné úrovně zabezpečení</small>	16-20
Nošení zbraně <small>učí žít dobře</small>	21
Problematika měkkých cílů <small>4 poznámky</small>	22-23
Problematika agrese <small>vůči členům IZS</small>	24-26
Kriminalistické evidence	27-28
FTT avízo na konferenci <small>obecních policí</small>	29-30

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

konec roku se nám nachýlil. Nový rok 2019 přiblížil. Krásné období vánoc a vánočních svátků, dobrot a rodinné pohody jsme si všichni mohli užít. Bilancovat, hodnotit starý rok a plánovat ten nový. Já si jej chci naplánovat co možná nejrůzověji. Ale at' si její naplánování sebelépe, tak pak platí pravidlo, že člověk miní a život mění. Ale život mění podle naší připravenosti. Nebo může měnit. A protože je tento časopis zejména Komorový, dovolím si zase pár slov o Komofo. Tentokrát vlastně naposledy. Jak jistě víte, proběhla dne 13.12.2018 členská schůze, kde si členové volili nové prezidium. Před členskou schůzí byla atmosféra velmi napjatá. Řekl bych, byli jsme všichni plní očekávání, jak samotná členská schůze proběhne. Co nám přinese a co bude dál.

Musím přiznat, že sám jsem byl nervózní z průběhu. Očekával jsem bouřlivé diskuse a nepřehledný zmatek. Avšak je vidět, že se umíme v rozhodné chvíli semknout. Zachovat chladnou hlavu a jít si za svým. Byla celým sálem členská schůze cítit touha po změně. Po novém prezidiu, které nebude zatíženo starými spory. Všichni si uvědomili, že Komora se nedá řídit z minulosti. Že je potřeba Komoru začít řídit z budoucnosti. Budoucími plány a budoucím očekáváním. A ano to očekávání by mělo být velké. Vždyť KPKB ČR je profesní Komorou s tradicí a silou na poli politickém, tak také v komunitě akademické a silným hlasem na trhu s komerční bezpečností. Tedy je z čeho vycházet. Toho si musí být vědomo nové prezidium. Toho jsou si dozajista vědomi členové Komory.

Možná právě proto si zvolili nové členy prezidia. Ne staronové, avšak dlouhodobě působící členy prezidia. Byli zvoleni úplně noví. Snad právě s ohledem na budoucí očekávání našich členů, ti dali demokratickou cestou jasně najevo, co si myslí o neustálých sporech bývalého prezidia. Řekli svými hlasy co chtějí. Naplňuje mne optimismem, že jsme jedno z mála společenstev, které dokázalo změnu zahájit, ale také ji demokratickou volbou nového prezidia dokončit. Ne jen křičet: „my chceme změnu“. Pro mne je to velký úspěch a vím, že budoucnost má smysl. Pevně věřím, že noví členové prezidia toto poselství pochopili. Doufám, že se podívají daleko před sebe a půjdou dále. Mají za sebou pevné a dobré základy, od kterých se mohou odrazit. A před sebou spousty práce. Se zákonem o bezpečnostních službách. S legislativou dotýkající se našeho oboru. S ostatními společenstvy. Je toho hodně co je čeká a co mohou udělat.

Je toho dost, co čeká v roce 2019 nás všech. A proto si Vám dovolím popřát v novém roce mnoho úspěchů, a to jak v pracovním, ale také a to zejména v tom osobním životě. A hodně štěstí a zdraví.

Martin Obdržálek

Martin Obdržálek

AKTUALNĚ K ZÁKONU O BEZPEČNOSTNÍCH ČINNOSTECH

V průběhu roku 2018 začala být opět aktuální otázka tvorby zákona o SBS. Jeho návrh v podobě zákona o bezpečnostní činnosti předložilo ministerstvo vnitra jakožto jeho garant k připomínkám a diskusím.

Vzhledem k tomu, že se nedařilo, aby se k návrhu mohly vyjádřit v počáteční fázi všechny dotčené strany a subjekty, vznikla poměrně silná názorová platforma poukazující na rozporné problémy. Tento stav následně vyústil do několika jednání u „kulatého stolu“ neboli expertních pracovních setkání k připravovanému zákonu o SBS, jež začal organizovat poslanec Robert Králíček, člen Bezpečnostního výboru a Podvýboru pro Policii ČR, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby.

Živnostenské společenstvo KPKB ČR jako člen Hospodářské komory patří k těm subjektům, jež s předloženou verzí návrhu zákona o bezpečnostních činnostech nesouhlasí, a aktivně se o tvorbu výše zmíněné legislativy zajímá.

V tomto článku Vás chci alespoň stručně seznámit s průběhem a závěry tří expertních setkání, která do dnešního doby proběhla.

První expertní pracovní setkání proběhlo 3. května 2018. Zúčastnili se ho zejména zpracovatelé z ministerstva vnitra a poslanci z Bezpečnostního výboru a Podvýboru pro Policii ČR, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby a zástupci praxe.

Zúčastněné strany se shodly na tom, že přijetí zákona, na kterém se pracuje již řadu let a který se zabývá tak dynamickou oblastí, jakou je bezpečnost, je s ohledem na rychlý vývoj v oblasti technologií, kybernetických hrozeb a ohrožení měkkých cílů bezpodmínečnou nutností, ale že jeho příprava vyžaduje mnohem důslednější přístup a je zapotřebí věnovat diskusi o něm daleko hlubší pozornost a adekvátně tomu i delší čas.

Shoda zazněla i v názoru, že zákon plní především roli regulatorní a že vzhledem k vývoji technologií, automatizace, nárůstu hrozeb v oblasti kybernetiky a ohrožení měkkých cílů neřeší problematiku dosti komplexně.

Vychází totiž z role soukromého bezpečnostního sektoru, ve kterém pracuje několik desítek tisíc lidí, která byla aktuální v roce 2011. Ta je však už dnes, především z hlediska nároků na kvalitu, překonaná. Během jednání zaznívala i kritika k dílčím bodům zákona, například k nedostatečné kategorizaci bezpečnostních pracovníků i samotných poskytovatelů služeb nebo k uvažovanému vyjmutí vrátných a recepčních z působnosti zákona.

Experti diskutovali mimo jiné o tom, zda je pro obor soukromé bezpečnosti lepší schválit návrh zákona, byť ne zcela vyhovující, hned, anebo jeho přípravě věnovat raději delší dobu a jeho podobu na základě výsledků a výstupů z řízené debaty mezi experty, zástupci ministerstva vnitra a poslanci zdokonalit, tedy připravit návrh komplexnější, lépe reagující na současné požadavky oboru. Toto řešení nakonec převážilo – i vzhledem k vyjádření poslanců, že pokud nemají jasnou představu o podobě zákona samotní experti, určité by nebylo dobré, aby se do budoucna stal předmětem nově rozsáhlé diskuse v Poslanecké sněmovně a příležitosti pro uplatňování nekonečné řady pozměňovacích návrhů.

Druhé expertní setkání se uskutečnilo 14. června 2018 v budově Poslanecké sněmovny, tedy po proběhlem mezeřízortním vypořádání na půdě MV ČR. Hlavními tezemi a výstupy z tohoto expertního setkání byly zejména:

- *Zákon o regulaci a kontrole SBS (zákon o bezpečnostní činnosti) je potřeby.*
- *Zákon dostatečně nepokrývá zajištění ochrany obyvatel při teroristických hrozbách a při ohrožení měkkých cílů, neřeší problematiku komplexně.*
- *Politické zadání nic takového nevyžaduje, vyžaduje pouze kontrolu SBS.*
- *Dosavadní politické zadání nevede ke zvýšení bezpečnosti a nezavazuje provozovatele měkkých cílů, stejně jako je tomu třeba v případě po-*

zámního zákona, k jejich preventivní ochraně.

- *Politickému zadání chybí širší pohled na komplexní řešení ochrany obyvatel v případě útoků na měkké cíle či možných teroristických útoků.*
- *V rámci Evropské unie vznikají v členských státech zákony, které otázku vnitřní bezpečnosti řeší daleko komplexněji v podobě protiteroristických zákonů, jež reagují na exponenciální nárůst teroristických incidentů například Evropou. Z analýz těchto útoků vyplývá, že teroristé útočí primárně na měkké cíle, které se vyznačují vysokou koncentrací osob, malým nebo žádným zabezpečením proti násilným útokům a vysokou atraktivitou pro útočníky. Vzhledem k tomu, že se často jedná o objekty či události vlastněné či pořádané soukromými subjekty, nepodléhají regulaci dané státem, a jejich ochrana je proto komplikovaná.*

Účastníci se shodli na tom, že by se politická reprezentace měla zabývat systémovým propojením komerčního a státního sektoru společně s integrovaným záchraným systémem, nastávkými bezpečnostními systémy a využívajícími nástroji zajištění bezpečnosti občanů, včetně povinnosti realizovat preventivní opatření všemi subjekty odpovídajícími za ochranu měkkých cílů. To ovšem není možné zabezpečit pouhým zákonem o regulaci a kontrole SBS, je třeba přijmout zastrešující normu, ať už v podobě zákona o vnitřní bezpečnosti, kompetenčního bezpečnostního zákona, popřípadě zákona o měkkých cílech či protiteroristického zákona, který bude integrovat řadu právních norem do jednoho celku a dohromady vytvoří vzájemně propojený komplex. Zákon o bezpečnostní činnosti je tak pouze jedním ze zákonů, který se k dané problematice vztahuje.

Účastníci „kulatého stolu“ se shodli na tom, že na zákonu o bezpečnostní činnosti je třeba dále pracovat, zejména pak rozšířit jeho politické zadání. Proto navrhli Podvýboru pro Policii ČR,

obecní policii a soukromé bezpečnostní služby, aby doporučil ministru vnitra do příští koaliční smlouvy či prohlášení vlády vložít záměr **zpracovat komplexní zákon o vnitřní bezpečnosti, který bude řešit zajištění ochrany měkkých cílů a ochranu před teroristickými hrozbami, včetně regulace a vymezení činností soukromých bezpečnostních služeb.**

V průběhu června proběhlo na půdě ministerstva vnitra vypořádání připomínek a námětů všech subjektů, které je v rámci jak povinných, tak nepovinných míst zpracovaly. Ne vše se podařilo dovést ke shodě, a tak MV ČR dále postupovalo podle standardních procesů.

Během podzimu byla dotčeným stranám předložena upravená verze návrhu zákona o BČ. Ovšem vzhledem k tomu, že ani tato verze nekorespondovala s doporučeními výše zmíněné expertní skupiny, bylo dohodnuto následně setkání skupiny na půdě Poslanecké sněmovny.

Třetí setkání se uskutečnilo 20. prosince 2018 za účasti poslanců, zástupců státu z jednotlivých rezortů, zástupců Hospodářské komory, významných zadavatelů a poskytovatelů bezpečnostních služeb, bezpečnostních expertů, zástupce naší Komory i zástupců akademické sféry.

Během setkání se opět vyhranily dva odlišné pohledy na zákon. Jedna strana (Hospodářská komora, ministerstvo vnitra) preferovala přijetí zákona v současné podobě, druhá strana (zástupci významných bezpečnostních agentur a velkých zadavatelů) jej v této neúplné podobě odmítla.

V úvodu diskuse vystoupil poslanec Robert Králíček, který zhodnotil současný stav projednávání zákona o SBS, nadnesl možné přijetí komplexního zákona o vnitřní bezpečnosti a informoval o vypořádání připomínek ministerstvem vnitra. Konstatoval, že zatím nedošlo ke konsenzu. Pan poslanec projevil obavu, že pokud půjde zákon v současné podobě do prvního čtení, bude „zasypán“ desítkami pozměňovacích návrhů, které z něj mohou nakonec udělat „zmetek“.

Náměstek ministra vnitra Jiří Nováček informoval, že rozpor v zákoně přetrvávají. Jako důležité označil setkání, které se má uskutečnit mezi ministrem vnitra Janem Hamáčkem a ministryní průmyslu a obchodu Martou Novákovou, MPO ČR totiž odmítá zákon jako

celek a požaduje pouze zákon řešící ochranu, ostrahu a detektivní služby, přičemž úplně pominjí technické služby a poradenství, na což upozornil zástupce MV ČR Jaroslav Rataj s poukazem na potřebu komplexnosti.

Poslanec Zdeněk Ondráček prohlásil, že není přesvědčen o tom, zda se tvorba zákona ubírá správným směrem. Vadí mu především, že se většina věcí v chystaném zákoně odkazuje na vyhlášky. Podle jeho názoru je třeba přijít s novou koncepcí.

Nesouhlas se stávající podobou zákona zazněl i od zástupců významných poskytovatelů SBS. Podle Oldřicha Rutara z MZC chybí jasně definované pravomoci strážných. V důsledku nedostatku lidí na trhu práce by zákon o BČ mohl v praxi způsobit, že strážný by byl dražší než městský policista.

Se zákonem v takovéto podobě má problém i ředitel bezpečnosti Skupiny ČEZ Daniel Rous. Podle něho nepříliš nic pozitivního, jen zdražení a problém představuje i neustálý růst minimální mzdy. V debatě podotkl, že souhlasí se zákonem jako takovým, ale ne ve stávající verzi.

S přijetím zákona v současné podobě jsem projevil nesouhlas jako zástupce KPKB ČR také já. Zmínil jsem mimo jiné, že Komora klade důraz na přiblížení spolupráce soukromých bezpečnostních činností zejména se složkami integrovaného záchraného systému (IZS), což by mělo být rovněž podchyteno v další legislativě, zejména v zákonu o vnitřní bezpečnosti nebo v tzv. protiteroristickém zákonu.

Předseda Bezpečnostní sekce Hospodářské komory (HK) Václav Nepraš naopak prohlásil, že podnikatelské subjekty zákon podporují, přičemž HK a Svaz průmyslu se účastnily připomínkového řízení. Uvedl, že po vypořádání připomínek sice zákon nespĺňuje vše potřebné, nicméně je rozumným kompromisem mezi vládním prohlášením a potřebami trhu.

Bezpečnostní expert David Rožek se zamýšlel nad lepší koordinací činnosti pracovníků SBS a složkami IZS, která v současnosti není ani zdaleka ideální. Podle Rožka je zapotřebí zvýšit prestiž pracovníků SBS, s čímž souvisí i lepší platové podmínky. V návrhu zákona mu chybí především kategorie automatizovaných technologií, která je pro zákon podstatná.

Poslanec Lukáš Kolářik zdůraznil, že za

dobu, co se o zákonu diskutuje, není patrný žádný posun kupředu, a upozornil, že zákonodárce čeká ještě velká lobbistická bitva.

Všichni účastníci se ovšem opět shodli v tom, že zákon, který bude upravovat a regulovat bezpečnostní činnosti, je nanejvýš potřebný. A apelují na vládu, aby při jeho přípravě zohlednila trh vyvážené v celé šíři a nespolehala se především na stanovisko Hospodářské komory.

V tomto duchu informoval následně poslanec Králíček svým dopisem o situaci kolem projednávání zákona o BČ ministra vnitra Hamáčka a prezidenta Hospodářské komory Dlouhého.

Z informací, kterými jsem se Vám pokusil alespoň v hrubých obrysech přiblížit dosavadní průběh jednání o bezpečnostním zákonu, je zřejmé, že „bitva“ o jeho konečnou podobu ještě zdaleka neskončila a že i v roce 2019 nás v tomto směru čeká náročná práce.

Vzhledem k tomu, že nová norma může být na dlouhé roky standardem, který bude zásadně zasahovat přímo do našeho podnikání a bude ovlivňovat podmínky, za jakých budeme schopni vykonávat naši činnost, je prioritní povinností KPKB ČR udělat vše pro to, abychom se nedostali do pasti pouze nákladné byrokratické restriktivity. Naopak uvítáme, když budeme schopni s pomocí kvalitního zákona vrátit našemu oboru prestiž a respekt, což jistě naši odběratelé a veřejnost ocení. Nezanedbatelná je i šance stát se atraktivním odtěvním pro potenciální uchazeče.

O dění kolem připravovaného zákona Vás budeme i nadále průběžně informovat a jsme zároveň otevření všem Vaším připomínkám a námětům.

Závěrem mi dovolu, abych Vám všem do nového roku 2019 popřál dobré zdraví, pevné nervy, spokojenost v osobním životě, úspěchy v podnikání a hlavně hodně štěstí.

Za celé nově zvolené prezidium Vám chci rovněž poděkovat za důvěru, kterou jste nám svou volbou projevili a která je pro nás obrovským závazkem a motivací. Pevně věřím, že Komora bude perfektním týmem s velkým potenciálem a nezastupitelnou rolí v oblasti soukromého bezpečnostního podnikání.

Ing. Václav Jahodář
prezident KPKB ČR

CENTRUM PROTI
TERORISMU
A HYBRIDNÍM
HROZBÁM

CTTH

MINISTERSTVO
VNITRA

CTTH vzniklo 1. ledna 2017 na základě závěrů Auditů národní bezpečnosti. Tento dokument identifikuje nutnost komplexní reakce na nové (hybridní) hrozby a strategické komunikace o nich.

DEFINICE

Termínem měkké cíle se označují objekty, prostory nebo akce charakterizované častou přítomností většího počtu osob a současně absencí či nízkou úrovní zabezpečení proti násilným útokům.

Ochrana měkkých cílů tedy spočívá v ochraně lidí, kteří jsou cílem páchaného násilného útoku.

KONCEPCE OCHRANY MĚKKÝCH CÍLŮ

Na základě úkolu vzešlého z tzv. Protiteroristického balíčku schváleného vládou 27. července 2017 vypracovalo CTTH Koncept ochrany měkkých cílů na roky 2017–2020. Koncepte uceleně shrnuje problematiku měkkých cílů a připravuje základy pro budování dobře fungujícího systému ochrany měkkých cílů.

Mezi měkké cíle lze v praxi řadit například hromadné dopravní prostředky, náboženské či turistické objekty, obchodní centra, sportovní a kulturní akce, školy, veřejné instituce či nemocnice.

DALŠÍ METODIKY & INFORMACE

- Základy ochrany měkkých cílů: metodika
- 10 principů zodolnění měkkého cíle
- Bezpečnostní standardy pro pořadatele sportovních, kulturních a společenských akcí

Ke stažení na: www.mvcr.cz/ctth

Hotline pro provozovatele či vlastníky měkkých cílů:

 800 255 255

MĚKKÉ CÍLE

CO DĚLAT V PŘÍPADĚ ÚTOKU

UTEČ

pokud je to
možné

SCHOVEJ SE

pokud není
možné utéct

BOJUJ

nelze-li jinak

Jamile jsi v bezpečí, volej tísňovou linku 158

Nad Štolou 936/3
Praha 7, 170 00
Česká republika

www.mvcr.cz/ctth
Twitter: CTTH_MV
e-mail: ctth@mvcr.cz

TISKOVÁ ZPRÁVA Z ČLENSKÉ SCHŮZE KPKB ČR ZE DNE 13. 12. 2018

Dne 13. 12. 2018 se v konferenčním sále Hotelu Akademie Naháč, Komorní hrádek uskutečnila volební členská schůze KPKB ČR.

Členská schůze se konala (v souladu se stanovami spolku) po 1 roce a byla bilancováním posledního období od předcházející členské schůze.

Řídícím schůze byl prezident KPKB ČR pan Martin Obrdžálek.

Ze 72 členských firem a individuálních členů se rokování zúčastnilo 79% zástupců a dále také pozvaní hosté: JUDr. Jaroslav Rataj – vedoucí oddělení bezpečnostních služeb MV, Kpt. Leoš Hájek Ředitelství služby pořádkové policie Policie ČR, Štefan Janis - viceprezident Slovenské komory bezpečnostních služeb, JUDr. František Brabec – čestný člen KPKB ČR a před-

vinnou komoru provozovatelů SBS, zdravotní způsobilost zaměstnanců, povinné pojištění provozovatelů. Návrh zákona by měl být v lednu 2019 předložen ke schválení vládě. V této souvislosti proběhne 20. 12. 2018 další kulatý stůl odborníků, poslanců a zástupců dotčených ministerstev na půdě Poslanecké sněmovny.

Hlavním tématem členské schůze bylo schválení nových stanov a interních předpisů spolku. Tyto stanovy byly na žádost prezidia zpracovávány právníkem a specialistou na spolkové právo JUDr. Jiřím Navrátilem. Práce na nich trvala několik měsíců roku 2018 a prošly nejen důkladným připomínkováním

individuálních členů. Ti byli v souladu se stanovami přijati prezidiem KPKB ČR v průběhu celého roku 2018.

Dalším stěžejním úkolem členské schůze byla volba členů nového prezidia KPKB ČR, které předcházelo krátké představení kandidátů, kterých se do volebního klání přihlásilo celkem 24.

Do nového prezidia byli zvoleni pan Ing. Attila Szűcz /individuální člen/, Ing. Václav Jahodář /ABAS IPS management/, Michael Svoboda /bits and bytes/, Michal Randa /individuální člen/, Jaroslav Popelka /centurion loss prevention/, Petr Novák /SWBC-service/, Patrik Kovač /APEurope/.

foto: Bc. Petr Žák, DiS.

Dále byli zvoleni i členové kontrolní komise: Tomáš Beran, Hedvika Popková, Monika Zajíčková a smírčí komise: Ing. Jan Suchoň, Bc. Petr Kubický, Jaroslav Klarner.

Nové prezidium KPKB ČR se seje počátkem ledna 2019 a na svém zasedání si zvolí ze svého středu svého prezidenta. Čeká je náročná práce udržet vysoce nastavenou laťku jejich předchůdců jak na poli připomínkování legislativy upravující činnost SBS, tak i udržování pracovních společenských vazeb jak se členy, tak se zástupci ostatních společenstev v oboru bezpečnosti a Hospodářskou komorou ČR.

Přejeme jim mnoho zdaru!

sedá evropského sdružení bezpečnostních služeb ESBOC.

Členská schůze KPKB ČR probíhala pod odborným dohledem advokátů JUDr. Milana Listíka a JUDr. Jiřího Navrátila. V úvodu vystoupil zástupce MV JUDr. Jaroslav Rataj a představil přítomným aktuální stav návrhu zákona o bezpečnostních činnostech.

Aktuální návrh zákona obsahuje řadu kontroverzních témat. Například po-

nejen prezidia ale i členská základny KPKB ČR. Stanovy byly po široké diskusi a zapracování pozměňovacích návrhů od členů 45 hlasy schváleny.

Dalším schváleným interním předpisem byla směrnice o hospodaření a novelizovaný etický kodex členů KPKB ČR.

Členská schůze také potvrdila členství 25 nově přijatých firem a 8 nových in-

Za KPKB ČR

Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.
Tajemnice

MĚKKÉ CÍLE A JEJICH OCHRANA: PERSPEKTIVA SPOLUPRÁCE VĚŘEJNÉHO A SOUKROMÉHO SEKTORU

Ve dnech 22. a 23. listopadu 2018 se v prostorách Policejní akademie České republiky v Praze konala Mezinárodní vědecká konference „Měkké cíle a jejich ochrana: Perspektiva spolupráce veřejného a soukromého sektoru“.

foto: Bc. Petr Žák, D.I.S.

Akcí pořádala Policejní akademie České republiky v Praze, ve spolupráci s Komorou podniků komerční bezpečnosti České republiky, z. s., Think-tankem Evropské hodnoty a Magistrátem hlavního města Prahy.

Partnery konference byli: Časopis „Bezpečnost s profesionály“; Bezpečnostní portál „TZB Info“; „Mezinárodní bezpečnostní institut“ a „Národní agentura pro komunikační a informační technologie, s. p.“.

Zástitu nad akcí přijal 1. místopředseda vlády a ministr vnitra České republiky Jan Hamáček, policejní prezident genmjr. Mgr. Bc. Tomáš Tuhy Ph.D. a rektor Policejní akademie České republiky v Praze, doc. JUDr. Mgr. Josef Salač, Ph.D., dr.h.c., mult.

Akcí je třeba chápat jako jeden z instrumentů pro vytváření zesíťování mezi akademickými institucemi a praxí, v průběhu roku 2018 uspořádá mezinárodní konferenci, věnovanou aktuální bezpečnostní výzvě, kterou je ochrana měkkých cílů“, respektive míst velké koncentrace osob.

Akcí se zúčastnili mnozí z těch, kdo v oblasti ochrany měkkých cílů v rámci České republiky sehrává významnou úlohu. Jmenovitě je možné zmínit následující:

- brig. gen. Mgr. Martin VONDRÁŠEK (pověřen výkonem funkce policejního prezidenta).
- PhDr. Miroslav SCHEINOST, ředitel Institutu pro kriminologii a sociální prevenci.
- Martin OBDRŽÁLEK, prezident Komory podniků komerční bezpečnosti České republiky.
- Ing. Václav JAHODÁŘ, viceprezident Komory podniků komerční bezpečnosti České republiky.
- PhDr. Michal BAVŠENKOV, člen představenstva Hospodářské komory České republiky.
- JUDr. PhDr. Zdeněk ONDRÁČEK, Ph.D., místopředseda výboru pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.
- Ing. Dora LAPKOVÁ, Ph.D., ředitelka Soft Targets Protection Institute.

Přítomni byli i hosté (aktivní vystupující) ze Slovenska, Polska, Izraele, Spojeného království a Nizozemska:

- Dr. Shmuel BAR, IntuView; Samuel Neaman Institute in the Technion, Haifa, Izrael.
- Mgr. Oliver GUITTA, MBA, Global-Strat – London.
- Ing. Lucia FIGULI, Ph.D., Žilinská univerzita v Žilině.
- Ing. Zuzana ZVAKOVÁ, Ph.D., Žilinská univerzita v Žilině.
- Dr. Yarin ESKI, Free University of Amsterdam.
- Ing. Milan MARCINEK, Ph.D., Akadémiá Policajného zboru Slovenskej republiky Bratislava.
- Prof. Dr. Jacek DWORZECKI, Ph.D., Vyšší policejní škola Szczytno; Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie.

Součástí akce bylo i předvedení vozového parku Policie České republiky a rovněž demonstrace možností dronů v policejní práci.

Výstupem z akce jak elektronický sborník, tak připravovaná vědecká monografie.

PROBLEMATIKA DIVÁCKÉHO NÁSILÍ

Podle příspěvku Mgr. Bc. Kamily Vávrové Muzikové, jednatelky INPOS spol. s r.o., a plukovníka Doc. Ing. Martina Hrinka, Ph.D., MBA, ředitele Ředitelství služby pořádkové policie ČR, předneseného na bezpečnostní konferenci a zaměřeného na problematiku diváckého násilí z pohledu součinnosti PČR a bezpečnostních složek na konkrétním fotbalovém turnaji a při konkrétních fotbalových utkáních v České republice.

Ve svém příspěvku vtáhli přednášející posluchače do děje, organizace a zajištění bezpečnosti jednoho z nejvýznamnějších fotbalových turnajů – mistrovství Evropy ve fotbale hráčů do 21 let, které se konalo v České republice zcela poprvé, a to od 17. do 30. června 2015, a bylo 20. ročníkem tohoto turnaje. Během turnaje byla nastavena mimořádná bezpečnostní opatření, směřující k zajištění bezpečnosti nejen samotných fotbalistů, rozhodčích, trenérského týmu, delegátů a státníků, kteří přišli podpořit své národní týmy, ale i všech ostatních návštěvníků na stadionech.

Příspěvek se zabýval konkrétní spoluprací dvou nejzásadnějších složek podílejících se na zajištění bezpečnosti při této organizačně náročné akci, a to Policie ČR a pracovníků bezpečnostní služby, na kterých spočívalo jednak bránění kontrol u vstupu na stadiony a jednak sledování situace během jednotlivých utkání. V závěrečné části příspěvku pak přednášející stručně seznámili s výčtem základních požadavků na pracovníka bezpečnostní služby (SBS) a s nejčastějším právním institutem používaným Policií ČR při zákroku proti neukázněným fanouškům.

Hlavní priorita – bezpečnost!

Turnaj se hrál na čtyřech stadionech ve třech hostitelských městech: Synot Tip Aréna a Generali Arena (v Praze), Andrův stadion (v Olomouci) a Stadion Miroslava Valenty (v Uherském Hradišti). Hradištský fotbalový stadion však původně nesplňoval kritéria UEFA a musel projít od 22. července 2014 rozsáhlou rekonstrukcí. Také ostatní stadiony musely dostat splnění náročných podmínek mezinárodní evropské fotbalové asociace UEFA, a prošly tudíž rovněž rozsáhlými stavebními úpravami podle požadovaných standardů mezinárodních evropských utkání, což bylo jistě finančně náročné, ačkoli by je tyto změny časem tak jako tak neminuly, i kdyby tyto stadiony ke konání mistrovství vybrány nebyly, akorát by byly zdoluhavější.

Opatření se však netýkala jen rekonstrukčních úprav stadionů a stavební bezpečnostních opatření, ale též taktiky preventivního a následného řešení možných výtržností. V první řadě bylo stanoveno (u nás v bezpečnostní praxi taktéž známé) riziko a jeho míra. Ta byla směrodatná pro stanovení početních stavů policistů (pořádkových vč. kynologie, hipologie, dopravních, cizineckých policistů, kriminalistů vč. spotterů a antikonfliktních týmů), techniky a taktéž pro stanovení počtu po-

PRAHA

Synot Tip Aréna

Kapacita: 20 800

Generali Arena

Kapacita: 19 784

OLOMOUC

Andrův stadion

Kapacita: 12 566

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Stadion Miroslava Valenty

Kapacita: 8 000

Výčet stadionů, na kterých se hrála všechna utkání mistrovství, s uvedením kapacity jejich ochozů

řadatelů (počtu pracovníků SBS). Rizikové kategorie, které se nastavovaly na každý zápas, se táhly jako červená nit s ohledem na kulturu fanoušků, historické zkušenosti s nimi a taky na informace o počtu a zájmu fanoušků o ten či onen zápas.

Státy, jež se kvalifikovaly do finálového turnaje, byly rozděleny do dvou skupin. Ve skupině A hrály Česko, Dánsko, Německo a Srbsko a ve skupině B Anglie, Švédsko, Itálie a Portugalsko. Bezpečnostní opatření byla rozdělena do tří kategorií. Nejnižší byla tzv. neriziková – kdy se nepředpokládá příliš vysoká návštěvnost fanoušků, nejsou očekávány střety mezi fanoušky a celkový charakter utkání nevykazuje tenzi mezi hrajícími týmy. Druhá představovala tzv. nízké riziko – kdy je předpoklad většího počtu diváků, utkání ve svém charakteru může vykazovat určitou tenzi. Třetí pak byla tzv. riziková – kdy je utkání vyprodané, počítá se s nepředvídatelným chováním fanoušků participujících týmů, dá se předpokládat vysoká tenze mezi týmy, značný počet VIP hostů a zájem médií.

Do opatření byla prioritně vtažena tři krajská ředitelství policie (KŘP-A, M, Z), ale z hlediska příjezdů a přejezdů fanoušků a hostů se akce týkala prakticky všech krajských ředitelství. Vedením Policie ČR byl z rozkazu policejního rezidenta č. 72/2015 stanoven velitelem celého opatření ředitel organizačního článku policejního prezidia ČR (RSPD). Doprava přítom byla monitorována

nejen na železnici, ale také ve vzduchu a na silnicích – tento způsob monitoringu byl v zodpovědnosti Policie ČR.

Bezpečnost na stadionech byla prioritně svěřena pořadatelům s mohutnou podporou přítomné Policie ČR na vstupech i uvnitř stadionu pro případný včasný zákrok v případě incidentu. Na stadionu byl vždy přítomen velitel Policie ČR ve štábu umístěném tak, aby z něj bylo možno fakticky sledovat celý stadion – ochozy i plochu. Velitel měl ve štábu přítomné policisty určené k přenosu informací a k případnému zákroku pod jednotným velením, dále pak šéfa pořadatelské služby ke koordinaci pořadatelské služby, operátora pořadatelské služby obsluhujícího pohledové kamery se zoom systémem a s možností záznamu i jeho archivace. Dále pak ve štábu nechyběl bezpečnostní manažer smluvně stanovený UEFA, strážník obecní (městské) policie, zdravotník a hasič. Kamerové systémy z ulic města a z okolí stadionu (městské kamerové systémy) byly „vytěžovány“ obecní (městskou) policií a Policií ČR na operačních střediscích. Policejní jednotky monitorovaly pohyb kamerovými systémy mobilních monitorovacích center (MMC). Pořadatelská služba měla nastavené dva perimetry kontroly při vstupech na stadion – faktickou kontrolu vstupenek na jméno a pak elektronickou kontrolu vstupenek. Fyzicky byly kontrolovány všechny osoby na vstupu, aby u sebe neměly zbraně, pyrotechniku a další předměty, jejichž seznam byl vytištěn v rámci

počtení na vstupence a v podobě piketogramů rovněž vyvěšen před vstupem na stadion.

Pořadatelská služba dodržovala nastavený kontrolní postup velice striktně a návštěvníci, kteří se pokusili zakázané předměty pronést, riskovali nevpuštěním na stadion a propadnutím zakoupených vstupenek.

Funkcionáři UEFA při prvotním kontaktu s vedením Policie ČR zjišťovali, jaký má Policie ČR názor na podávání alkoholu na stadionech a ve fans zónách umístěných s velkoplošnými obrazovkami ve městech na náměstích. Policie ČR jednoznačně doporučila zákaz podávání alkoholu v průběhu zápasu jak ve fans zónách, tak na stadionech, kde se hrálo. UEFA tedy vydala na dobu trvání turnaje zákaz prodeje piva na stadionech (i nízkostupňového) a zákaz prodeje piva ve fans zónách během zápasu (před zápasy a po nich se alkohol na těchto místech podávat mohl). Dle názorů autorů příspěvku přispěl tento fakt výrazným způsobem k hladkému průběhu šampionátu, bez jakéhokoli závažného narušení veřejného pořádku.

Podpůrným faktorem důsledné kontroly na vstupech byla certifikace zainteresovaných osob – policistů, hostů VIP, pořadatelů, delegátů, hráčů a nezbytného servisu. Certifikát nosil každý z uvedených na hrudi včetně fotografie a viditelně přehledně zobrazených sektorů, do kterých osoba mohla nebo nemohla vstupovat. Zakázanou pyrotechniku a nedovolené prostředky – na stadionu a ve všech místnostech (včetně látek, kuchyní aj.) i v okolí stadionu – šelovala a zajišťovala důkladná preventivní bezpečnostně-pyrotechnická kontrola. Bezpečnostně-pyrotechnická kontrola byla prováděna i ve speciálně vypravených vlačích při přejezdech a přesunech fanoušků i hráčů na hrací stadiony.

Přísná opatření se týkala i vnášení vlahé státní, kdy žerď musely být z umělé hmoty a vlahky větší než 1 metr musely být nahlášeny před vnesením dle předem a teprve hodinu před zápasem bylo fanouškům povoleno vyvěsit vlahky na určených místech. Stejně přísná pravidla jako pro hrací stadiony platila i pro stadiony tréninkové, kterých bylo tolik, kolik bylo týmů Pro zajištění bezpečnosti veřejnosti, hráčů, delegátů, fanoušků, cizinců i tuzemců bylo tedy nezbytné sloučit profesionální činnost Policie ČR s důslednou činností bezpečnostní služby, která měla na starost jak „hrací“, tak „tréninkové“ stadiony.

Z tuzemské scény jsou známy zátkroky členů soukromých bezpečnostních služeb a pořádkových jednotek Policie ČR, které jsou náročnou záležitostí se složitým pozadím, do něhož není možno nahlédnout. Proto UEFA věděla, že pokud se bude jednat o SBS standardně působící na dotčených „domovských“ stadionech, je pravděpodobné, že vše dopadne dobře. Je pravdou, že během bezpečnostních pyrotechnických prohlídek byla na jednom ze stadionů nalezena pyrotechnika (dýmovice a záblavnou pyrotechniku) v místech, kde nálež mohlo budít podezření, že o ní pořadatelé mohli vědět.

Faktem je, že členové SBS jsou u nás pečlivě vybíráni a prověřováni v praxi. Požadavky na členy SBS si stanoví každá SBS sama, ale obecně lze říci, že u členů SBS se upřednostňuje fyzická připravenost, odolnost, trpělivost a disciplína. Další požadavky – jako, právní povědomí, nakládání s osobními údaji, způsoby kontrol fanoušků, manipulací s radiostanicí včetně hovorové kázně, taktiku případného zátkroky proti návštěvníkům stadionu aj. – si

už SBS s přijatými členy „doladí“. V ČR zatím není přijatý zákon o bezpečnostní činnosti.

Policie ČR se při řešení protiprávní činnosti související s diváckým násilím řídí zákonem č. 273/2008 Sb. o Policii ČR, podle kterého také policisté postupují nejčastěji v rámci zátkroky proti fotbalovým chuligánům. Zajištění osoby je zřejmě nejčastěji používané a nejúčinnější represivní ustanovení, které využívají policisté v době, kdy výzvy k upuštění od protiprávního jednání jsou zjevně neúčinné. Ustanovení § 26 odst. 1 písmeno a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR (dále jen ZOP), dává policii možnost zajistit osobu, která „svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život, život nebo zdraví jiných osob anebo majetku“, a ustanovení § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 273/2008 Sb., ZOP, policii umožňuje zajistit osobu, která „byla přistižena při jednání, které má znaky správního deliktu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci“. Právě tyto přestupky proti veřejnému pořádku či

přestupky proti občanskému soužití páchají účastníci shromáždění dosti často, přičemž téměř vždy je vzhledem k okolnostem (typicky rozvášněný dav) důvodná obava, že ve svém jednání budou pokračovat.

V mnoha případech lze tato ustanovení užít kumulativně. Institut zajištění byl až do šlágru ostravského fotbalového zápasu sezony 2010 FC Baník Ostrava – AC Sparta Praha, kdy bylo zajištěno podle tohoto ustanovení historicky nejvíce protiprávně jednajících spartánských fanoušků v ČR (bezjmála 300 osob), využíván v praxi jen zřídka. Příčinou byla nejspíš mylná představa, že tak výrazný zásah do osobní svobody není důvodný.

Závěrem bylo v příspěvku konstatováno, že příprava a konání šampionátu ME21 proběhly díky důsledné činnosti shora uvedených bezpečnostních složek a složek integrovaného záchranného systému ČR, jak nejlépe mohly. Během šampionátu nedošlo ke ztrátám na životech, zraněním ani k závažnému narušení veřejného pořádku, což bylo nepochybně zejména výsledkem vynikající spolupráce Policie ČR s bezpečnostními manažery UEFA, FAČR (Fotbalová asociace ČR) a pracovníky bezpečnostních služeb na celém území ČR.

Cílem příspěvku autorů (kteří byli významnými členy bezpečnostního aparátu zodpovědného za koordinaci příprav a realizaci šampionátu) bylo popsat z taktických důvodů velmi obecně složitost bezpečnostních příprav a realizaci největšího bezpečnostního opatření, jehož nezvládnutí by mělo neblahý dopad na renomé naší země, která byla tehdy (v roce 2015) devátým nejbezpečnějším státem na světě.

Redakce Bsp

Literatura k přednášce

Internetový odkaz [cit. 8. 11. 2018]: https://en.wikipedia.org/wiki/2015_UEFA_European_Under-21_Championship.

Internetový odkaz [cit. 2. 5. 2010]: Příznivci Sparty fotbal v Ostravě neviděli, leželi na silnici před stadionem, Novinky.cz, <http://www.novinky.cz/domaci/199121-priznivci-sparty-fotbal-v-ostrove-nevideli-lezeli-na-silnici-pred-stadionem.html>.

KPKB
K O M O R A
P O D N I K Ů
K O M E R Č N Í
B E Z P ě Č N O S T I
Č E Š K É R E P U B L I K Y

Hledáme právě Vás

služební výstroj

flexibilita
plánování směn

práce na HPP
i dohodu

nástup možný
ihned

- kustod
- bezpečnostní pracovník
- strážný a strážný psovod
- vedoucí objektu / patra
- člen zásahové skupiny
- člen operačního střediska
- recepční/vrátný

800 108 111

e-mail: prace@abasco.cz

**Kontaktujte
náborové oddělení**

KONEČNĚ PRAVÁ OBJEMOVÁ DETEKCE

V listopadu letošního roku jsem měl na vědecké konferenci s názvem Měkké cíle a jejich ochrana pořádané na Policejní akademii ČR možnost přednést prezentaci nového objemového detekčního systému accur8vision (A8V). Pokusil jsem se představit nesporné výhody tohoto systému v porovnání s konvenčními perimetrickými systémy současnosti. V tomto článku bych rád nechal nahlédnout pod pokličku tohoto unikátního systému i Vás, milí čtenáři, a seznámil Vás s budoucností venkovních perimetrických systémů.

Na první pohled zaujme accur8vision svým neobvyklým zpracováním. Celý systém je zobrazen trojrozměrně. Někomu by mohlo napadnout, že sleduje moderní počítačovou hru. Toto zdání má reálný základ. Jádro klienta je totiž založeno na 3D engine Unity, který využívají také vývojáři počítačových her, a je rovněž použito v mnoha vojenských simulátorech. V případě accur8vision se však nejedná pouze o libivé pozlátku, nýbrž o velmi účelný a sofistikovaný nástroj. Mapové podklady věrně simulují reálné prostředí. Dá se tvrdit, že to, co vidíme v aplikaci, je totožné s pohledem z okna na střežený areál, a to v přesném měřítku. Operátor tak získává jasný přehled o tom, co se děje v areálu, orientace v 3D podkladech je intuitivní a přirozená.

Hlavním důvodem, proč A8V využívá 3D mapových podkladů, je však způsob nastavení jednotlivých detekčních

prvků. Jistě znáte složité nastavování otočných kamer a jejich presetů, které reagují na různé podněty detekčních prvků. V A8V stačí detektory a kamery „zaparkovat“ na správná (reálná) místa v mapě a o jejich interakci se již jinak nestaráte. V tomto systému jsou totiž navzájem propojené veškeré souřadnicové systémy – ať už jde o souřadnice detektorů nebo souřadnice otočných kamer. Vše je spárováno s pozicí v 3D mapě a A8V se stará již jen o prezentaci pohybujících se bodů z detektorů nebo automaticky natáčí kamery do míst s poplachovou událostí. Jednotlivé komponenty se do mapy vkládají pomocí systému „drag and drop“. Proto lze celý systém nastavit během několika minut.

Zůstaňte ale ještě na moment u 3D mapy. Mohlo by se totiž zdát, že vytvoření takového mapového podkladu je složité a koncový uživatel proto nikdy

nebude pracovat v pěkném 3D prostředí. Naopak! Celá aplikace je vytvořena tak, aby mapový podklad dokázal vytvořit kdokoliv a velmi jednoduše. Pomineme nyní klasický import 3D mapy např. z prostředí AutoCadu nebo SketchUpu, i když i to se často hodí, zejména v situacích, kdy objekt ještě nestojí a my chceme otestovat vhodnost nasazení systému A8V do těchto prostor.

Mapu 3D lze velmi efektivně vytvořit pomocí technologie fotogrammetrie a to zcela jednoduše za využití dronu. Stačí použít „obyčejný“ hobby dron, který pomocí aplikace vykoná předem nastavenou letovou misi. Dron letí automaticky po mřížce, kterou vytvoříte v google mapách a v průběhu letu pořizuje fotografie (klasické jpg obrázky). Po automatickém přistání (letové mise trvají v průměru 30 minut) se z dronu stáhnou pořízené fotografie a speciální aplikace z nich vygeneruje 3D mapu,

kteřá se vloží do aplikace A8V. Nepotřebujete tak projektanta, který čístí mapové podklady z dwg vykreslů, ale získáte tímto způsobem věrnou kopii prostředí, včetně terénních nerovností a vegetace, a navíc tím definitivně opouštíte nudný 2D svět a získáte veškeré výhody trojrozměrného prostředí.

Tímto však unikátnost celého systému nekonečí. Tou nejzajímavější záležitostí je způsob detekce. Systém je totiž založen na detekci pomocí technologie LIDAR. Tato technologie je dnes známá především z automobilové oblasti. Jedná se o budoucnost v segmentu autonomního řízení vozidel. LIDAR detektory od nejrenomovanější značky na trhu – americké společnosti Velodyne LIDAR – v aplikaci A8V perfektně sedí. Jedná se o multikanálové detektory, dnes v nabídce od 16 do 128 paprsků, s dosahem až 300 m. Jde o naprostou světovou špičku, která nemá konkurenci. Společnost TACTICAWARE je technologickým partnerem společnosti Velodyne LIDAR a jako jediná nabízí aplikaci pro bezpečnostní segment s těmito detektory.

Detekce probíhá na bázi měření času letu odraženého světelného paprsku, přičemž detektor je aktivní zdroj těchto laserových pulzů. Světelné paprsky jsou rozptýleny do okolí detektoru pod různými úhly. Pulz letí rychlostí světla, dokud nenarazí na pevnou překážku, poté se stejnou rychlostí vrací směrem k detektoru, který tento pulz zaznamená. Doba letu poté udává vzdálenost pevné překážky od detektoru, a to s přesností na 2 až 3 cm. Je fascinující, s jakou rychlostí a přesností zvládají detektory měřit vzdálenosti od překážek, zvláště uvědomíme-li si, že těchto měření probíhá několik set tisíc za vteřinu. Každý LiDAR detektor kolem sebe vytváří tzv. mračno bodů, ve kterém A8V provádí analýzu a vyhodnocuje statické a pohybující se objekty.

LiDAR sleduje celé prostředí okolo sebe, tedy všechny pevné překážky, a to statické i pohybující se. Algoritmy systému A8V shlukují všechny pohybující se body do objektů. Operátor tedy vidí v mapě pohybující se např. lidskou postavu, automobil nebo zvíře reprezentovanou pohybujícím se kvádrem s uvnitř umístěnými laserovými body. Takový pohybující se objekt má svou velikost a rychlost pohybu. Jsou to také dvě veličiny, pomocí kterých lze jednotlivé alarmy filtrovat. Systém tak lze např. nastavit na ignoraci menších objektů typu kočka či králík, nebo naopak na ignoraci větších objektů typu vlak či automobil. Pohybující se objekt/narušitel zanechává v mapě trajektorii pohybu. Do středu takových objektů jsou zcela automaticky pilotovány otočné kamery. Nezáleží na tom, kolik narušitelů systém sleduje ve stejný moment.

Pomyslnou tříšničkou na dortu je samotné vytváření detekčních zón. Stejně jako vkládání detekčních prvků systémem „drag and drop“ je vytváření detekčních zón otázkou několika vteřin. Pro systém A8V je zóna opět 3D objektem, který má šířku, výšku i hloubku. Kliknutím do mapy a tažením myši takový objekt vytvoříme velmi snadno. Každá zóna může mít jinou poplachovou prioritu, může být zpožděná nebo střežena na základě kalendáře. V zónách lze velmi efektivně vyřezávat místa s vegetací a předcházet tak situacím s nechtěnými falešnými poplaky, které může vyvolat např. pohybující se vzrostlý strom. Systém je dále vybaven tzv. dlouhodobým snapshotem, který danou scénu sleduje, učí se pohyby vegetace a v průběhu střežení na takové podněty nereaguje.

Accur8vision je vybaven dalšími zajímavými funkcionalitami, např. systémem sledování úrovní hrozeb. Těchto pět základních úrovní může být automaticky povyšováno na základě údajů v celém perimetru, např. příliší mnoho útočníků, útočník se pohybuje vyšší rychlostí, útočník vstoupil do přísně střežené oblasti apod.

Nové byly do systému přidány brýle Oculus s virtuální realitou. Operátor tak může sledovat celý systém nejen na obrazovce monitoru, ale také (nebo pouze) skrze VR brýle. To může mít obrovskou výhodu u ozbrojených složek, zejména s využitím přenosné verze A8V. Toto řešení se snaží zabránit úniku informací o nastaveném systému směrem k nepříteli skrze sledovaný monitor.

Poslední velmi zajímavou novinkou tohoto systému je možnost vytváření virtuálních penetračních testů. Tato nová technologie porovnává virtuálního narušitele v podobě lidské postavy, letícího dronu nebo malého zvířete s reálnými výstupy z LiDAR detektorů. Lze tak připravit penetrační testy, ve kterých se např. virtuální narušitel plazí podél oplocení. Tento virtuální 3D objekt v podobě lidské postavy je porovnáván s reálnými dopady laserových paprsků z reálných LiDAR detektorů. Výsledná detekce je okamžitě vyhodnocována. Pokud tedy uživatel zapomena např. posekat trávník a laserové paprsky se směrem k detektoru vracejí předčasně z jiné vrstvy, tak virtuální

narušitel tuto oblast propadne bez povšimnutí a celý test selže, resp. vyvolá poplach. Operátor je tak okamžitě informován o těchto změnách. To v konečném důsledku šetří lidské síly, které by byly pro vytváření penetračních testů zapotřebí. Zároveň je možné také testy na pozadí spouštět i několikrát denně a tím hlídat požadované nastavení celého systému.

Nasazení systému accur8vision najde uplatnění všude tam, kde uživatel stojí o přesné informace o narušitelích, o jejich počtech a pozicích. Nezáleží na tom, jestli systém používá armáda, energetický průmysl, letiště, přístav, vězeňnice nebo koncový uživatel, který používá A8V pro ochranu rezidenční budovy. Dá se předpokládat, že informace poskytované tímto systémem se v budoucnu stanou standardem a základem požadavkem každého bezpečnostního manažera.

Martin Vojtek

CEO společnosti TACTICAWARE, s.r.o.

MĚKKÉ CÍLE A KYBERNETICKÁ BEZPEČNOST

Bezpečnost měkkých cílů, ale zejména jejich odolnost a schopnost reakce na incident jsou dosud jen zřídka spojovány s kybernetickou bezpečností. Je zajímavé, že na nedávné konferenci o ochraně měkkých cílů na Policejní akademii České republiky zmínili pojem kybernetická bezpečnost jen tři přednášející, z toho pouze jeden z České republiky. Tři z mnoha desítek. Je to podivné? Je to v pořádku? Byli ti tři blázni a slyší trávu růst?

Respektovaná literatura uvádí základní vlastnosti, kterými lze úroveň zabezpečení měkkého cíle měřit. Nejdůležitější z nich je **odolnost** (přenesené také „obranyschopnost“, někdy také poněkud archaicky „nezlomnost“). Je základní vlastností jakéhokoli systému, který má „odolávat“ škodlivé síle, útoku nebo narušení. Logicky jde tedy o jednu ze základních vlastností také měkkého cíle. Nejčastěji je odolnost spojována s adjektivy **fyzická, balistická, mechanická, kinetická, personální, organizační, technická, požární, chemická, základní nebo doplňková**.

Od požadavku odolnosti jsou odvozeny skupiny **schopností**. Organizace, která je odpovědná za zajištění odol-

nosti jakéhokoliv objektu nebo jiné hodnoty, musí být schopna výkonů zejména v oblasti **prevence, detekce, eskalace, reakce, řízení procesů, prioritizace, rozpoznání významu aktivit a hrozeb v reálném čase, koordinace, součinnosti a obnovy**.

Všechny výše naznačené skupiny odolnosti a schopností však mají významné kyberneticky napadnutelné oblasti a obvyklé **vektory kybernetického útoku**. Mezi nejčastější takové vektory patří **uživatel, administrace, front-end, koncová zařízení, čidla a sondy, komunikace, backend, dodavatel služby, dodavatel technologie, průmyslové řídicí systémy, inteligentní budova, přenosná úložiště, cloud,**

elektromechanická zařízení, kamerové systémy, citlivé řídicí dokumenty, hardware zaměstnanců (a bohužel mnoho dalších).

Žádná z forem odolnosti a žádná potřebná schopnost není kyberneticky nezávislá.

Kybernetické útoky nebo kybernetické události jsou u zrodu řady selhání bezpečnosti měkkých cílů. Že nejde o plně stráženi a šedou teorii, dokládá řada známých útoků na objekty charakteru měkkých cílů, které byly vedeny s využitím kybernetických zranitelností nebo vektorů útoku.

Jsou dobře popsány případy, kdy útok na nekybernetická aktiva byl veden po předchozím napadení kamerových systémů – lhostejno či kamer, analytického software, dohledového centra nebo záznamového systému. Kybernetickým útokem na kamerový systém lze zamezit detekci útoku nebo zneemožnit jeho následnou investigaci. Přesto stále a znovu nacházíme systémy, nad kterými je možné převzít kontrolu nebo obsluhu alespoň zamezit v přístupu ke službě. Mělo by být zcela běžné, že v organizaci prochází kamerový systém pravidelnou a přepečlivou revizí, ciděním čoček a vyháněním pavouků, přesto na některých kamerách a záznamovém zařízení jsou zachovávány přístupové kódy výrobce, software není aktualizovaný již 15 let, takže připojit se do CCTV sítě a spustit v ní DDoS útok je úloha pro studenta prvního ročníku smíchovské průmyslovky.

Obdobná je situace v kybernetické bezpečnosti sítí s různými čidly – požárními, provozními, bezpečnostními, meteorologickými a dalšími. Kybernetický útok na ně může způsobit neschopnost detekovat požár, záplavu, vloupání nebo například odstavení jiného bezpečnostního systému. Také

Ví pracovník bezpečnosti, co mu leží u nohou?

však může vyvolat falešný poplach s vynucenou evakuací. Zeptejte se v běžné organizaci, kdo a podle jakého předpisu řídí kybernetickou bezpečnost těchto systémů. Většinou je odpovědí, že to řeší dodavatel. Nahlédnutím do záznamů, zpráv a logů pak často zjistíte, že ani dodavatel, ani nikdo další nic takového neřeší.

Nejčastějším vektorem útoku je tradičně uživatel. Jen velmi málo organizací provozujících objekt typu měkkého cíle na to však dbá. Odolnost běžné organizace proti útoku vedenému zvenčí na uživatele formou sociálního inženýrství je ubohá. Odolnost stejné organizace proti útoku vedenému uživatelem-insiderem bývá zpravidla spíše tragická. Většina organizací nemá dostatečný přehled o dění ve vlastních systémech, protože je nepovažuje za kritické. Stejně politováníhodná je většinou schopnost organizace rekonstruovat události v síti a dalších systémech, takže často není možné popsat proběhlé události a identifikovat pachatele a domoci se alespoň pojistného plnění. Jen velmi vzácně se zaměstnavatel stará o základní vzdělání svých zaměstnanců v této oblasti – natož aby jim řekl, jak se mají chovat při sdílení aktiv, přijímání zpráv, komunikaci s dodavateli.

To byly pouze tři příklady oblastí, typické pro kybernetická selhání v ochranně měkkých cílů. Nacházíme jich však dlouhou řadu – například chyby v řízení bezpečnosti mobilních zařízení, neřízené sdílení dat chráněného objektu s bezpečnostní agenturou, vzájemné ovlivňování bezpečnostních technologií různých dodavatelů, sdílení bezpečnostní a krizové dokumentace neza bezpečným způsobem.

Zejména nyní, kdy je bezpečnost měkkých cílů podporována i dotačními programy, se jeví jako vhodné přestat konečně přehlížet kybernetické aspekty nekybernetické bezpečnosti. Komunikační technologie, internet věci, bezpečnost mobilních aplikací a mnoho dalších – to jsou výzvy, jejichž ignorování může způsobit v tak závažném oboru, jakým je ochrana měkkých cílů, nejen lapálie a havárie, ale také tragédie.

Martin Uher
předseda představenstva
CyberGym Europe

Ochrana měkkých cílů je kombinací tradičního přístupu k bezpečnosti a moderních technologií.

HLEDÁNÍ DOSTATEČNÉ ÚROVNĚ ZABEZPEČENÍ (NE)BEZPEČÍ A ŠKOLY

Z pohledu technika je zcela jistě základem funkčního poplachového/bezpečnostního systému kvalitně zpracovaná technická dokumentace. Způsob určení požadavků zadavatele je ovšem zcela zásadní pro následné naplnění představ zřizovatele a pro alokaci finančních prostředků.

Dění kolem škol naplno odhalilo skutečnost, že přenést z teorie do reálné praxe požadavky založené na dílčích znalostech vycházejících z „marketingových podkladů“ není tou nejlepší cestou. Výsledkem potom může být názor, že česká cesta deklaruje přístup k prevenci kriminality v jiném duchu, než je tomu u zdrojových norem z dílny CEN/TC 325.

Návrh elektronického zabezpečení (poplachových systémů¹⁾) v sobě skrývá několik úskalí. Vždy bylo, je a bude otázkou, jak velká je potřeba zabezpečit aneb jaká opatření jsou „dostatečující“. Při pohledu zpět lze za ideální období považovat situaci na trhu mezi lety 1996 až 2007. V této době probíhal přechod od první oborové normy ČSN 33 4590 „Elektrotechnické předpisy – Zařízení elektrické zabezpečovací signalizace“ na evropskou ČSN EN 50131-1 „Poplachové systémy – Elektrické zabezpečovací systémy – Část 1: Všeobecné požadavky“. I tehdy se však potvrdilo, že existence samotných norem pro vlastní záměr nestačí.

Jako první si to uvědomila pojišťovna Allianz, která doplnila standardní pojistné podmínky o aplikační dokument **Standard Allianz 96**, respektive **98**. Ani to by však nestačilo – jednalo se o interní dokument, a navíc šlo pouze o přístup jedné z mnoha pojišťoven, které na trhu působily. Z pohledu při-

stupu k určení dostatečného zabezpečení se význam norem naplno projevily až v propojení se směrnicemi České asociace pojišťoven².

Praktický dopad bylo možno vidět v tom, že pokud nebyl objekt zabezpečen v souladu s aplikačními směrnici, považovala ho každá z pojišťoven za **nezabezpečený**. Pro klienta to následně znamenalo buď vyšší částku, kterou bude muset platit jako pojistné, nebo snížení plnění za strany pojišťovny v případě pojistné události. V zájmu majitelů objektů tedy bylo zjistit si předem, zda je jeho objekt pojištěn v souladu s Aplikačními směrnici, a tedy v plném znění pojistných podmínek.

Jak to souvisí s měkkými cíli? Souvislost je zde u způsobu přístupu k hledání dostatečné úrovně zabezpečení.

CEN/TC 325

Vstupní informace, brané v potaz při zavádění změn přístupu k bezpečnosti (jako tomu bylo například při ČEN 73 4400), musí být úplné. Je sice pravda, že vyváženost obvykle zaručí aktivita více (nejlépe různorodých) subjektů. I z tohoto důvodů bývají u přípravy a schvalování takovýchto dokumentů v rámci technických normalizačních komisí³⁾ přítomni zástupci více skupin: průmysl a obchod; ústřední a další správní úřady, včetně inspekčních a dozorových orgánů a organizací pověřených výkonem státní správy,

zástupci veřejné správy; spotřebitelé a uživatelé; zástupci zaměstnanců; věda, výzkum, školství; používání norem; nevládní organizace.

Ne nahraditelná je však i mezinárodní zkušenost a s ní související nadhled. Tedy informace, které by v České republice byly pro zvolený přístup (zaměřeny na nasazování techniky ke snížení rizika hrozeb typu ozbrojeného útočnicka, aktivního střelce, umístění výbušnin a podobných specifických rizik) zcela jistě přínosem. I z tohoto důvodu byl v případě prvotních materiálů (dokumenty se statutem CEN/TR – „technická zpráva“) zvolen v období mezi lety 2005–2009 postup umožňující všem státům CEN mít možnost porovnat zkušenosti a harmonizovat postupy.

Za předpokladu, že se teze uvedené v Úvodu **ČSN P CEN/TR 14383-2** nezměnily, je možno vyvodit závěr, že cíl ČSN 73 4400 deklaruje přístup k prevenci kriminality v jiném duchu, než je tomu u norem CEN/TC 325 řady 14383. Norma ČSN 73 4400 obsahuje dva směry prevence kriminality s tím, že preferuje bezpečnostní opatření ve smyslu technické ochrany. V Předmluvě k ní je uvedeno, že navazuje na řadu evropských norem „Prevence kriminality prostřednictvím navrhování budov, objektů a území“ a vychází z návrhu evropské normy „CEN/TS 14383-6: Prevence kriminality – Plánování městské

výstavby a navrhování budov – Část 6: Školy“. Otázkou je, zda další kapitoly normy tuto informaci potvrzují.

V oblasti prevence kriminality a s ní souvisejícího řízení bezpečnosti jsou školy a školská zařízení mediálně nejzajímavější. Ignorovat globální představy ozbrojeného útočníka (frustrovaný zaměstnanec, neúspěšný student, agresivní rodič apod.) tak, jak nám ji dnes a denně, už nejen podprahově, podsouvají standardní média a někteří odborníci, nelze – a ani se o to nebudeme pokoušet. I to minimální riziko už nejde odmítnout.

Naopak **psychologické působení** na potenciálního útočníka je součástí jeho odrazení od zahájení útoku. Psychologická opatření a jejich význam jsou popsána například v normě **ČSN P CEN/TS 14383-2**, která bude opakovaně probírána v následujících odstavcích. Technická opatření je dobré vnímat ve smyslu základních a doplňkových opatření. Každý objekt má tzv. stavební otvory, které jsou běžně vyplněny nějakým typem zábrany – dveře, okna, mříže apod. V případě, že posouzením rizik bylo zjištěno, že tato opatření nepostačují, jsou k nim doporučena tzv. doplňková opatření. Otázkou je, jak budou takováto „těžká“ opatření určena pro jednoznačné odrazení útočníka působit na psychiku běžného občana. Je dobré vzít v takovém případě v úvahu „vzorce chování“ obyvatel. Zahraniční zkušenosti vesměs potvrzují, že i když byla takováto další opatření přijata a došlo k ověřenému snížení výskytu negativních činů, vnímání bezpečnosti jednotlivými občany se o moc nezlepšilo.

Než se dostaneme k detailnějšímu popisu vlastních poplachových systémů (tedy k požadavkům na dodávky systémů PZTS, ACS i VSS ve stupni 3), je na místě podívat se podrobněji na „propojování nepropojitelného“ neboli na souvislosti mezi **soft & hard targets**. Za zástupce jednotlivých oblastí si zvolíme:

líme: ČSN 73 4400 pro „soft“ a ČSN P 73 4450-1 pro „hard“.

ČSN 73 4400 – potřetí

Vrátíme-li se ke školám, je potřeba konstatovat, že škola (ostatně jako každý jiný měkký cíl) není pevnost ani objekt tzv. kritické infrastruktury (dále již pouze KI⁴⁾) a ani by k ní takto nemělo být přistupováno. U objektů KI, a také ne u všech, jsou základními kritérii posuzování kvality jejich zabezpečení mechanická odolnost bezpečnostních

P CEN/TR, pro ČSN CLC/TS atd.), například s ČSN P CEN/TR 14383-2⁵⁾

Prevence kriminality – Plánování městské výstavby a navrhování budov – Část 2: Plánování městské výstavby, která byla vydána v roce 2009. Tento mezinárodně uznávaný dokument totiž na rozdíl od ČSN 73 4400 obsahuje (kromě jiného) definice pro klasifikaci lokalit a stavebních objektů ve vztahu k bezpečnosti. Objekty navíc dělí na nové a stávající a navodně popisuje rozdílný přístup z pohledu prevence kriminality.

prvků, včasná detekce události a čas dojezdu zásahové jednotky. U škol a školských zařízení je to s kritérii pro nalezení „dostačující/optimální“ úrovně jejich zabezpečení pohled od pohledu rozdílné.

Pokud by při hledání cesty panovala jednotnost, neobsahovaly by materiály z tematických konferencí pořádaných státní správou poznámky typu „nečinnost MŠMT“ apod. Spekulativně je možno tvrdit, že by stačilo vyjít z obsahu dokumentů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a České školní inspekce, které se tímto tématem zabývaly v období mezi listopadem 2014 a březnem 2016. Stačilo by propojení závěrů těchto dokumentů s již tehdy platnými normami, které mají ve svém názvu celkem nezajímavá písmena EN, CLC, CEN, TS, TR (platí to tedy jak pro ČSN EN, tak také pro ČSN

Norma ČSN P CEN/TR 14383-2 je sice podle obsahu anotace určena pro projektování veřejných prostorů jak v nových, tak ve stávajících obytných lokalitách, ale i v této normě jsou zmíněny školy a školská zařízení. Stejně jako ČSN 73 4400 poskytuje směrnice pro odhad rizika kriminality a pro volbu opatření, postupů a procesů určených ke snížení těchto rizik. Svým obsahem se však oproti ČSN 73 4400 drží evropských standardů. Co je zde na rozdíl od ČSN 73 4400 celkem zřetelné, je faktické rozdělení lokalit na nové a stávající. Přímou v souvislosti s tímto (s ohledem na dobu výstavby převážně části tuzezemských školních zařízení naprosto podstatným) dělením souvisejí dva „podobné“ pojmy:

• **Analýza kriminality (mysleno ve stávajícím prostředí – ex post analýza) – norma ČSN P CEN/TR 14383-**

2 uvádí, že charakter kriminality a obav z kriminality lze analyzovat v reálných situacích. Například metodou zaznamenaných čísel kriminality (statistiky) nebo pomocí průzkumů (zaznamenáním zkušeností či názorů obyvatel a lidí navštěvujících nebo využívajících dané prostory.

• **Posouzení kriminality** (myšleno v novém prostředí – ex ante analýza) pro nový stavební záměr/projekt. V takovém případě lze charakter kriminality a obav z kriminality pouze odhadovat na základě teorie nebo na základě zkušeností či poučení z jiných podobných projektů. Půjde o odhad (predikci) kriminality – odhad v předstihu problémů, které mohou pravděpodobně v budoucnosti v jasně definovaném prostoru nastat po skončení výstavby.

Pro úplnost a přesnost textu je potřeba připojit informaci, že v normě **ČSN ISO 31000 Management rizik – Principy a směrnice**, která je pro proces managementu a rizik naprosto klíčová, mají oba pojmy jiný význam.

Další v ČSN 73 4400 se tolik používají pojmy jako **technické posouzení** (zdroj ČSN CLC/TS 50131-7; 3. 1. 47 / 8. 1. 3 / Příloha H) a **bezpečnostní posouzení** (zdroje ČSN CLC/TS 50131-7; 7.1 / Příloha B, C, a, TNI 334591-1; 4.1 / Přílohy F, C) v technické zprávě nevy-skytují.

V rámci objektivit je také potřeba doplnit, že ČSN 73 4400 je v ČR platnou normou. A že ČSN P CEN/TR 14383-2, i když byla schválena na úrovni CEN/TC325, je v ČR přípravnou normou. Mohla být dobrým podkladovým materiálem, ale experti v ČR se rozhodli řešit problematiku vlastním způsobem. Proto nesouhlas mezi ČSN 73 4400 a ČSN P CEN/TR 14383-2 není tím klíčovým problémem. ČSN P CEN/TR 14383-2 byla v době svého vydání souborem nejlepších znalostí expertů v dané oblasti. Nebyla-li revidována, je možné, že se našel lepší způsob řešení předmětné problematiky, v ČSN 73 4400 se však neprojevil.

V souvislosti s opomenutými zdroji pravidel a pojmů (kterými zcela jistě ČSN ISO 31000 a ČSN P CEN/TR 14383-2 mohly být) je možné zmínit další „ryze českou“ normu – **ČSN P 73 4450-1 Fyzická ochrana prvků kritické infrastruktury – Část 1: Obecné požadavky**. Tato norma, až se to na první pohled nezdá, s problematikou **elektronického zabezpečení** škol přímo souvisí. Byla totiž jednou z pod-

statných inspirací pro rozšíření obsahu zdrojového dokumentu prCEN/TR 14383-6:2008. V obou normách, ačkoli jedna z nich je určena pro „soft targets“ a druhá naopak pro „hard targets“, se vyskytují takřka totožné tabulky:

- TAB-1 „Systém technické ochrany“ z ČSN P 734450-1 = TAB-2 „Systém technické ochrany“ v ČSN 77 4400,
- TAB-4 „Kontrolované parametry“ z ČSN P 734450-1 = TAB-4 „Kontrolované parametry“ v ČSN 77 4400.
- Nejen tabulky, ale i vlastní přehled systémů technické ochrany:
- kapitola 5.1 „Technická opatření“ z ČSN P 734450-1 = kapitola 6.7 „Technická ochrana“ v ČSN 77 4400.

- Dále výklad tzv. režimových opatření:
- kapitola 5.2 „Režimová opatření“ z ČSN P 734450-1 = kapitola 6.8 „Režimová opatření“ v ČSN 77 4400.
- A v neposlední řadě ale také výklad požadavků na fyzickou ostrahu:
- kapitola 5.3 „Fyzická ostraha“ z ČSN P 734450-1 = kapitola 6.9 „Fyzická ostraha“
- v ČSN 77 4400.

Stačilo jen drobně pozměnit obsahy vět – například místo formulace „pro účel ochrany prvku KI“ v ČSN P 734450-1 je v tomtéž odstavci použito slovní spojení „pro účel ochrany objektů školy“ – význam však zůstal stejný.

Po tomto zjištění se tedy nelze divit, že konečné požadavky na nasazení technických prostředků v rámci měkkých cílů jsou totožné jako u objektů KI. Zajímavé je spíše zjištění, že v rámci řízení bezpečnostních rizik u měkkých cílů vedou výsledná doporučení k požadavkům na technicky sofistikovanější řešení než v oblasti KI. Nejspíše to bude tím, že ryze česká norma ČSN P 734450-1 z roku 2013 je pouze P – tedy předběžná a s platností na 3 roky. Stavět ji jako primární zdroj informací není zcela na místě.

Poznámka: Stále platí, že z platných a mezinárodních a mezirezortně uznaných norem je zde k využití syste-

matický a logický proces managementu rizik, který ve svém obsahu uvádí **ČSN ISO 31000 Management rizik – Principy a směrnice** a její podpůrná norma **ČSN EN 31010 Management rizik** – Techniky posuzování rizik, která je návodem ke volbě a aplikaci systematických technik pro posuzování rizik. Jsou zde navíc uvedeny jiné přístupy a postupy („techniky“), které nás od poplachových systémů („techniky“) vracejí zpět k analýzám, auditům, metodickým pokynům, školením atd. Platí také, že neuvedení určité techniky (chápano ve smyslu přístupu k posuzování rizik) v normě pro jeden

Graf: Způsoby vniknutí do objektu – srovnání let 1998 a 2013 (zdroj: TZB-info)

z měkkých cílů neznamená, že není platná. Podobně je to v případě ČSN P 734450-1 u Kl.

Stupeň zabezpečení

Ale zpět od „technik“ k „technice“. Vrátime-li se v tomto kontextu k závěru minulé části série (ne)Bezpečí a školy, je tu několik základních otázek:

- Kam se pod tíhou bezpečnostních technologií vytratil důraz na metodu?
- Má technika takový význam v místech, kde je takřka vše závislé na lidském faktoru?
- Jak lze dospět k požadavkům na stupně zabezpečení na úrovni bank a datových center?
- Jak takováto opatření budou působit na psychiku běžného občana?
- Jak je specializovaná technická norma použita v popisu technických požadavků do veřejné zakázky?

Budeme-li dále, nejen podle přístupů popsaných v úvodu (zabezpečení ve vztahu k pojištění), definovat útočníka jako osobu, která se na svůj čin připravila, potom je nutno pracovat s více možnými scénáři. Nejčastěji se setkáme s „událostmi“⁶⁹, u kterých existuje předpoklad jak použití nástrojů, tak zhodnocení času provedení. U času se jedná jak o čas v souvislosti s denní dobou, tak o dobu mechanické odolnosti vůči nástrojům použitým účastníkem. Jsou však také případy, kdy k události dojde zcela náhodou – například přítomnosti osoby na správném místě za příznivých podmínek (příležitost dělá zloděje). Výše uvedené platí stejnou měrou pro libovolný stavební objekt. Z dostupných údajů PCR a MVCR je také možno doložit statistikami podložený vývoj způsobů vnikání do objektů.

Chování pachatelů, z hlediska strategií a dalších aspektů ovlivňujících jejich rozhodování konat tento druh trestné činnosti, bylo v posledních letech věnováno jak v zahraničí, tak v České republice široké spektrum analýz. I zde je možno nalézt informace, které nám mohou pomoci s orientací v dané problematice. Například:

Rozdělení pachatelů dle analýzy „Maquire & Bennet“:

- Pachatelé vysokého stupně, kteří tvoří malou síť opatrných a zaangażovaných pachatelů, vysoce organizovaných a sociálně vylučných.
- Pachatelé středního stupně (což je nejpočetnější kategorie pachatelů), kteří jsou zkušení, ale ne tak dobře sociálně organizovaní.
- Pachatelé nízkého stupně, tedy jedinci, kteří nerozlišují mezi svým

sociálním a organizačním životem a zaměřují se na drobnou trestnou činnost.

Chování pachatelů dle analýzy „Bernasco & Luykx“: Obecně je pachatel vloupání definován jako člověk, který uvažuje racionálně, který si své cíle vybírá a vloupání plánuje. Zároveň je tento člověk omezován zdroji, jež má pro vykonání daného trestného činu k dispozici (jako například informace, čas, mobilita).

Plánovaná strategie dle analýzy „Lanier“: Je definována detailním a pečlivým plánováním, soustředěním sil na jeden cíl a provedením daného činu co nejrychleji.

Zdroje dle analýzy „Polišenská“: Pachatel má zdroje k trestné činnosti, jako například mobilní telefon, auto a informace týkající se cíle. Pachatel většinou vstoupí do objektu přední stranou (dveře, okna), protože zná rozmístění místnosti a chce limitovat čas strávený v daném objektu. Dále pachatel vykoná danou trestnou činnost a nic jiného.

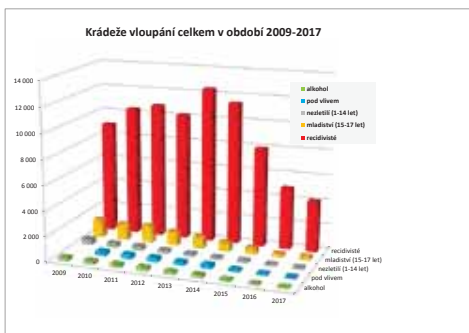
Co se týká samotného pachatele, nejprve ohodnotí daný cíl, zda je vhodný/

nehodný, dále zda je hlídán/nehlídáný a jak bezpečný/nebezpečný je pro vlastní vstup. Platí, že místa (objekty/areály), kterým chybí obranný prostor, jsou velmi náchylná k trestné činnosti. Takovýto obranný prostor je u krádeží vloupáním vytvářen sociální kontrolou lidí, kteří se v dané oblasti vyskytují – ideálně zde bydlí.

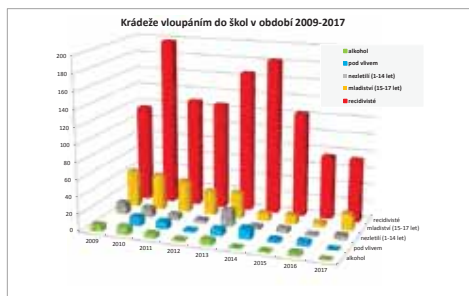
Vše výše uvedené souvisí a vždy souviselo se **standardním způsobem páchaní trestné činnosti**. Bez ohledu na to, jestli měl případný pachatel štěstí, pádilo, akumulátorovou vrtačku nebo sofistikovaný elektronický přístroj. Pro tyto případy tu máme elektronické poplachové zabezpečení – vnímané jako doplněk k základnímu mechanickému zabezpečení.

Rozhodli-li se už někdo (v našem případě škola) pro instalaci kterékoliv z **poplachových systémů** za účelem naplnění požadavků normy ČSN 73 4400, pak by se měl předem seznámit s reálnými údaji statistik PCR a také s významem stupňů zabezpečení.

Například z dokumentu „Strategie prevence kriminality ČR 2016-2020“⁷⁰ celkem jasně vyplývá, že pokud jde

Graf: Krádeže vloupáním celkem v období 2009–2017 (zdroj: TZB-info)

Graf: Krádeže vloupáním do škol v období 2009 - 2017 (zdroj: TZB-info)

o trendy v oblasti pachatelů trestné činnosti, pak je zvláště významný nárůst počtu recidivistů mezi pachateli trestné činnosti. Zatímco ještě v roce 2000 představovalo zastoupení recidivistů mezi pachateli trestné činnosti 30 %, v roce 2011 to už bylo 48,5 %, a v roce 2014 dokonce 53,3 %. V případě majetkové trestné činnosti pak jejich zastoupení činí až 65 %, např. u krádeží věcí z automobilů dokonce 80 %. Vyšší zastoupení recidivistů vykazují také některé krajiny, kdy např. v Moravskoslezském regionu jejich podíl tvoří 61,2 %.

Obrázek č.7 : Graf – Krádeže vloupáním do škol v období 2009 - 2017 (zdroj: TZB-info)

Když se vrátíme k meritu věci, není ideálním řešením postavit na elektronických poplachových systémech snižování hrozeb typu:

- ozbrojený útočník (palné, bodné, sečné a jiné zbraně),
- napadení žáka, pedagoga, pracovníka školy,
- nástražné / výbušné zařízení,
- únos dítěte / žáka nebo jejich vzetí jako rukojmí

A to nejen u školských zařízení, ale také u dalších měkkých cílů. Závěrem je možno konstatovat: „Zpět k analýzám, auditům, metodickým pokynům, školením, výcviku a dalším neinvestičním přístupům k řešení bezpečnosti.“

Základní odlišnost využití poplachových systémů totiž spočívá ve způsobu vlastního přístupu (norem i uživatelů těchto systémů) k problematice prevence kriminality:

1. z pohledu páčání „obvyklé“ trestné činnosti – odcizení cizí věci ve spojení s násilným či nenásilným vniknutím do cizího domu, bytu, auta či jiného obydlí (dle statistik kriminality jde o tzv. krádeže vloupáním),
2. z možnosti faktického provozování poplachových systémů – ve vyšším zabezpečení dochází při plnění požadavků norem nejen k nasazování úzce specializovaných výrobků, ale také k zapojení dalších subjektů v režimu 27/7/365.

Poznámky

1) **Poplachový systém (PS)**. Dle ČSN EN 50131-1 ed. 2 je za poplachový systém (alarm systém) považována tzv. „elektrická instalace“, reagující na manuální podnět nebo automatickou detekci přítomnosti nebezpečí. Komplexní rozsah technických systémů používaných na ochranu majetku a osob je v CZ pojetí dán ISC kódem 13.310 (Ochrana proti zločinu). Dle stavu norem k 1. 5. 2018 je v platnosti 55 norem a 4 technické normalizační informace.

Poznámka autora článku: pro účel tohoto seriálu jsou pod pojmem „poplachový systém“ myšleny: Poplachové zabezpečovací a tísňové systémy – PZTS, Elektronické systémy kontroly vstupu – EACS, Dohledové videosystémy pro použití v bezpečnostních aplikacích – VSS, Systémy přívolání pomoci – SAS. A jejich individuální Poplachové přenosové systémy a zařízení anebo společně ve smyslu jejich kombinování a integrování dle ČSN EN 50398-1.

Zdroj: www.unmz.cz

2) **Česká asociace pojišťoven (ČAP)**.

Česká asociace pojišťoven zahájila svou činnost 1. ledna 1994 jako nástupkyně Československé asociace pojišťoven. Ve spolupráci se zástupci státní správy se snažila najít cesty účinnější spolupráce pojišťoven, MV ČR a profesních organizací zřízovatelů a uživatelů bezpečnostních systémů při vytváření jednotných norem a prosazování jejich respektování v oblasti výroby, certifikace a montáže bezpečnostních systémů.

Zdroj: ALARM FOCUS

3) **Technická normalizační komise (TNK)**. TNK jsou odbornými poradními orgány Odboru standardizace (OS) České agentury pro standardizaci (Agentura). Jejich úkolem je komplexně posuzovat problematiku normalizace ve vymezeném rozsahu oboru jejich působnosti, zaujmát k ní odborná stanoviska a navrhnout příslušná řešení.

Poznámka autora článku: jakožto člen TNK (zařízení A1 – malé a střední podniky) se omlouvám, že jsem si nedostatků normy (která se stala stěžejním dokumentem problematiky a které se věnuje tento článek) nevěšim již v rámci schvalovacího procesu.

Zdroj: www.unmz.cz Statut TNK

4) **Kritická infrastruktura (KI)**. Kritickou infrastrukturou se dle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), rozumí prvek kritické infrastruktury nebo systém prvků kritické infrastruktury, jejichž funkce by měla závažný dopad na bezpečnost státu, zabezpečení základních životních po-

třeb obyvatelstva, zdraví osob nebo ekonomiku státu.

Prvkem KI se rozumí stavba, zařízení, prostředek nebo veřejná infrastruktura určené podle průřezových a odvětvových kritérií (je-li prvek kritické infrastruktury součástí evropské kritické infrastruktury, považuje se za prvek evropské kritické infrastruktury). Tato kritéria jsou obsažena v nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvků kritické infrastruktury.

Subjektem KI se rozumí provozovatel prvků kritické infrastruktury (jde-li o provozovatele prvků evropské kritické infrastruktury, považuje se tento za subjekt evropské kritické infrastruktury). Subjekt KI je povinen určit stýčné nebo bezpečnostního zaměstnance, který poskytuje za subjekt KI součinnost při plnění úkolů podle krizového zákona. Subjekt KI odpovídá za ochranu prvků KI a za tímto účelem zpracovává plán krizové připravenosti subjektu KI. V tomto plánu jsou identifikována možná ohrožení funkce prvků KI a stanovena opatření na jeho ochranu. Skládá se ze základní části, operativní části a pomocné části. Náležitosti a způsob zpracování plánu krizové připravenosti uvádí § 17 a § 18 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

Zdroj: www.hzscr.cz

5) **ČSN P CEN/TR 14383-2** Prevence kriminality – Plánování městské výstavby a navrhování budov – Část 2: Plánování městské výstavby. Tato mezinárodní norma je určena pro projektování veřejných prostorů jak v nových, tak ve stávajících obytných lokalitách. Norma poskytuje směrnice pro odhad rizika kriminality a/nebo obavy z kriminality a pro volbu opatření, postupů a procedur určených ke snížení těchto rizik.

Zdroj: www.unmz.cz

6) **Údalost** – výskyt nebo změna určité množiny okolností.

Poznámka autora článku: v našem případě považujeme za „údlost“ primárně tzv. krádeže vloupáním, dle statistik kriminality jde o TSK 311 – 390.

Zdroj: www.unmz.cz TNI 01 0350 Management rizik – Slovník (Pokyn 73)

7) **Strategie prevence kriminality ČR 2016-2020**. Autor: MVČR, Zdroj: str. 7 dokumentu

KPKB
K O M O R A
P O D N Í K Ů
K O M E R Č N Í
B E Z P ě Č N Ů S T I
Č E S K Ě R E P U B L I K Y

Michal Randa
redaktor oboru ELEKTRO-TECHNIKA
pro recenzovaná periodika
TZB-info a ESTAV.cz

NOŠENÍ ZBRANĚ UČÍ ŽÍT DOBŘE

Nošení zbraní neslouží jen pro získání síly; je především zdrojem nelítostné sebekázně. Ten, v jehož pravici leží možnost náhlé újmy či smrti, se stane mnohem opatrnějším, rozmyšlenějším a jeho srdce je daleko mírumilovnější, protože dobře ví, že pokud by se choval bezmyšlenkovitě, nedbale, či pokud by podlehl afektu, lidé by mohli zemřít.

Přilíš mnoho z nás uvěřilo, že takové sebekázně nejsme schopní. Podlehl-li jsme zvrácené představě, že jsme všichni pod kůží psychopaty nebo neschopní. Zdá se, že nás učí představě, že jsme-li ozbrojeni, jsme zločinci, neúprosně odsouzení podlehnout nejhoršímu a zabít někoho blízkého vinou neopatrnosti či ve vzteku.

A dovolují si jednoduché, a přesto vážné zamyšlení – proč je vlastnictví střelné zbraně civilizovaný čin.

Lidské bytosti mají jen dva způsoby, jak spolu řešit věci navzájem: použitím argumentů nebo silou. Pokud chcete, abych pro vás něco udělal, máte na výběr. Buď mě přesvědčíte vašimi argumenty, nebo mě přinutíte udělat to, co po mně požadujete za použití síly. Každá lidská interakce spadá do jedné z těchto dvou kategorií, a to bez výjimky. Argument, nebo síla. Nic jiného neexistuje. Tečka.

Ve skutečně morální a civilizované společnosti lidé komunikují výhradně prostřednictvím argumentů. Síla jako platný způsob sociální interakce zde nemá vůbec žádné místo. Jedinou věcí, která sílu z této rovnice efektivně odstraní, jakkoli paradoxně toto může znít, je střelná zbraň.

Když mám u sebe střelnou zbraň, nemáte možnost mě donutit, abych dělal něco proti své vůli za použití hrubé síly. Budete muset použít rozum a snažit se mě přesvědčit, protože mám způsob, jak anulovat vaši fyzickou převahu. Střelná zbraň je jediná zbraň, která odstraní fyzickou převahu mohutného a silného lupiče nebo násilníka před drobnou ženou, 19letého zločince

před 75letým důchodcem nebo otce s rodinou před bandou potenciálních vrahů. Střelná zbraň efektivně odstraňuje rozdíly fyzické síly, velikosti, hmotnosti, počtu nebo množství mezi potenciálními útočníkem a obráncem.

Existuje spousta lidí, kteří považují střelnou zbraň za přehnanou součást této rovnice. Jsou to ti samí lidé, kteří si myslí, že bychom byli civilizovanější, kdyby všechny střelné zbraně byly odstraněny ze společnosti, protože střelná zbraň usnadňuje těm zlým dělat svou práci. To samozřejmě platí pou-

Skutečnost, že zbraň umožňuje snazší použití smrtící síly, pracuje pouze ve prospěch slabšího obránce. Pokud jsou oba ozbrojeni, síly jsou vyrovnané.

Střelná zbraň je jediná zbraň, která je stejně smrtící v rukách osmdesátníka nebo profesionálního zápasníka MMA. Kdyby střelné zbraně nebyly snadno použitelné a smrtelné, těžko by měly vliv na rovnici síly.

Mám za to, že právo na život je spjaté s právem na sebeobranu, tedy zachovat život.

Když nosím střelnou zbraň, nedělám to proto, že vyhledávám konflikt, právě naopak. Střelná zbraň po mém boku znamená, že nemohu být donucen, pouze přesvědčen argumenty. Nosím ji ne proto, že se bojím, ale proto, že mi umožňuje se nebát. Nijak neomezuje ty, kteří se mnou chtějí komunikovat skrze argumenty, omezuje pouze ty, kteří by tak učinili za použití násilí. Odstraňuje hrubou sílu z rovnice – a to je důvod, proč považují vlastnictví střelné zbraně za projev civilizovanosti. Monopol na násilí má stát. „Pro vrahy a sebevrahy jsou legální střelné zbraně plně nahraditelné.“

„Dobro je pouze tam, kde je místo pro rozum.“

(Seneca)

„Přát si, aby nikdo nemusel potřebovat zbraň, bezpečí nepřinese.“

(Jill Feldstein)

ze tehdy, pokud potenciální oběť je neozbrojena buď z vlastní vůle, nebo legislativní zvlá. Lidé, kteří nám chtějí vlastnictví střelné zbraně zakazovat, chtějí přesny opak toho, čím je civilizovaná společnost. Násilí a zlo může vést úspěšný život pouze v takové společnosti, kde má stát udělit monopol na sílu.

Pak je tu argument, že zbraň učiní konfrontaci, která by jinak měla za následek pouze zranění, vždy smrtelnou. Tento argument je mylný, a to z následujících důvodů. Bez střelných zbraní by jakoukoli konfrontaci vyhrála pouze fyzicky nadřazená strana a je pouze na ní jak s poraženým naloží. Lidé, kteří si myslí, že pěsti, klacky nebo kameny nepředstavují smrtící sílu, sledují příliš mnoho televize, kde lidé vyjdou z bití v nejhorším případě s krvavým rtem.

se mnou chtějí komunikovat skrze argumenty, omezuje pouze ty, kteří by tak učinili za použití násilí. Odstraňuje hrubou sílu z rovnice – a to je důvod, proč považují vlastnictví střelné zbraně za projev civilizovanosti. Monopol na násilí má stát.

„Pro vrahy a sebevrahy jsou legální střelné zbraně plně nahraditelné.“

Přeji bezpečný a úspěšný rok 2019.

Lukáš Šeršň

certifikovaný lektor Managementu bezpečnostních služeb

4 POZNÁMKY K PROBLEMATICE OCHRANY MĚKKÝCH CÍLŮ

K problematice ochrany měkkých cílů toho bylo napsáno již hodně. Pozornost veřejnosti vzbuzuje běžné zpravodajství, informující o provedených útocích (naposledy o tom ve Štrasburku z 11. 12. 2018). Je pocítováno znepokojení a toto znepokojení automaticky činí z věcného problému ochrany měkkých cílů velmi senzitivní vnitropolitické téma.

Především přes jeho prizma je poměřována úroveň naplnění jedné ze základních funkcí státu – ochrana života, zdraví a občanských práv.¹ Pod vlivem hluboce zakořeněného evropského etatismu pak panuje obecný názor, že chránit měkké cíle je věcí státu. Akceptace odpovědnosti za přijetí přiměřené ochrany měkkého cíle, odvozené od principu „pána domu“, spočívající na vlastníkovi, správci či provozovateli, má pak velmi rozdílnou úroveň.

Částečně vzbuzuje rozpaky až odmítání, zdůvodněné s tím spojenými náklady.²

Odborná veřejnost věnuje pozornost především koncepčním a metodickým materiálům. Těch už existuje také řada.³

Na místě je tedy otázka, zda je třeba vůbec připojovat další poznámky k tomuto tématu. Překvapivě a poněkud neplánovaně na ni přinesly odpověď reakce některých subjektů, oprávněných k podání žádosti o poskytnutí účelové podpory z dotačních programů na zvýšení ochrany měkkých cílů (rezortní organizace v rezortech ministerstva kultury a zdravotnictví). Dotace jsou určeny na podporu neinvestičních akcí a podporovanými aktivitami jsou zpracování analýzy hrozeb a rizik, tvorba Bezpečnostního plánu a bezpečnostních procedur, školení managementu, bezpečnostního managementu, nácvik reakce na napadení a nákup neinvestičních věcných bezpečnostních prostředků. Velmi frekventované byly výhrady typu: nepotřebujeme analýzy, potřebujeme podpořit reálná opatření a výcvik zaměstnanců. A právě k tomu připojujeme několik poznámek.

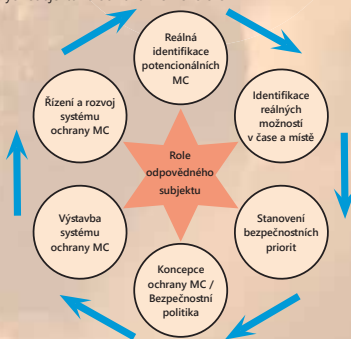
1. poznámka. Do jisté míry je odmítavý postoj k analýzám, studiiím a podobným aktivitám pochopitelný, ale jen v rámci v nedávné minulosti „utrpené zkušenosti z pseudoanalýz a pseudostudií“. To, že se věci děly často špatně a nepřinesly očekávaný přínos a že nezdravě pojatá komerce, či neodbornost, zvitězila nad profesionalitou, bude asi pravda. Přiměřenou a profesionální reakcí by v tomto směru bylo zaprvé, že si vyhodnotím, jak jsem analýzu zadal, komu jsem ji zadal a jak jsem výstupy převzal, a za druhé, že se z toho poučím.

Pausální odmítání analýz není poučením, ale krátkozrakostí, která sice může být prvoplánově motivována snahou vyloučit neefektivní výdaje, ale v konečném důsledku povede k jejich znásození. Pokud se „praktická“ opatření neopírají o racionální analýzu rizik a definování bezpečnostních priorit, ale vycházejí z nadhodnocené „zkušenosti z praxe“ na bázi „my to léta orga-

nizujeme, my přece víme, co je potřeba“, můžeme důvodně předpokládat, že netvoří solidní základ výstavby systému ochrany konkrétního měkkého cíle. Mimo jiné proto, že musíme respektovat omezenost zdrojů, sil a prostředků, a proto jeho tvorba nemůže být jednorázovou záležitostí.

Jak ale můžeme koncipovat minimálně střednědobý program posilování ochrany měkkého cíle bez základu solidní analýzy, definování priorit a opatření kladé toho odvozeného harmonizovaně s našimi reakcemi? Jak budou opatření navazovat a tvořit žádoucí efekt vzrůstajících bezpečnostních synergií? Logika našeho postupu by proto měla respektovat procesní model PDCA. V obsahu a sledu jednotlivých kroků, přizpůsobenému specifické řešené problému. Schéma číslo 1 naznačuje takové možné řetězení postupných kroků (naznačené nepovažujeme za dogma, ale jen za možnou variantu, překračující učebnicové rozboru modelu PDCA), jež reflektuje obsah role

Schéma číslo 1
Role odpovědných subjektů za ochranu měkkého cíle

vlastníka, správce či provozovatele měkkého cíle (subjektů odpovědných za jeho ochranu).

2. poznámka. Každý bezpečnostní systém, systém ochrany libovolného měkkého cíle nevyjímaje, je tvořen třemi základními prvky. Zaprvé lidmi (zajišťujícími ostrahu, zaměstnanecy či pořadatelský bezpečnostní dohled, aktivizační opatření v reakci na zvýšená rizika či na vznik bezpečnostně nestandardní situace nebo mimořádné události), zadruhé bezpečnostními technologiemi a zatřetí organizačními a režimovými opatřeními. Právě organizační a režimová opatření tvoří z těchto tří prvků systém. Mají formu směrnic, pokynů, závazných postupů. Jsou zdokumento-

vána. Nezdokumentovaný bezpečnostní systém netvoří systém a nemůže být zdrojem očekávaných bezpečnostních synergií. Právě v tom spočívá smysl druhého z uvedených, dotačními programy podporovaných aktivit, tvorba Bezpečnostního plánu a bezpečnostních procedur. Jedno z možných uspořádání bezpečnostní dokumentace měkkého cíle představuje Schéma číslo 2.

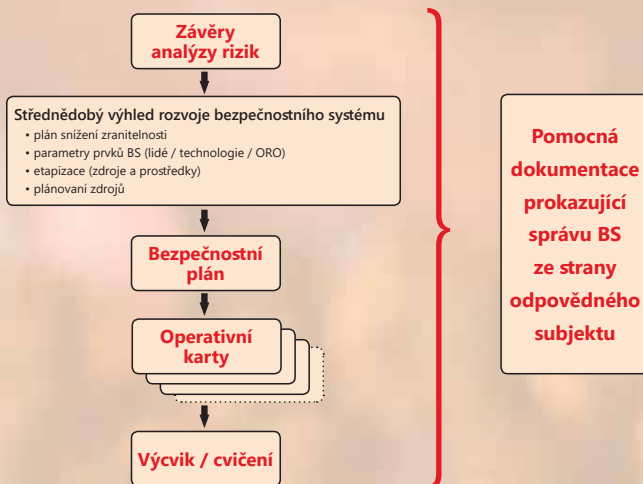
3. poznámka. Postupy popsané v bezpečnostní dokumentaci je nezbytné cvičit. To platí obecně vždy a v případě řešení problematiky ochrany měkkých cílů zvlášť. Zvlášť proto, že často většinu lidských sil zapojených do ostrahy a pořadatelského dohledu představují z bezpečnostního hlediska neprofesionálové,

často sezonní pracovníci či brigádníci, nezřídka najímání ad hoc. V naší praxi se v tomto smyslu vžil pojem „event security“. A právě na nich stojí prevence, včasná identifikace hrozby i prvotní reakce na mimořádnou událost. Bez toho, že by si postupy neprocvičili, pokud možno „na tvář místa“, budou vždy, bez ohledu na jejich předpokládanou odpovědnost, představovat kritické místo systému ochrany měkkého cíle. Cvičit je je však možno jen za předpokladu, že máme přesně popsanou jejich činnost.

Schéma číslo 2 naznačuje vazby mezi činnostmi, ke kterým se vázaly předchozí poznámky, a naznačuje možnou strukturu bezpečnostní dokumentace potenciálního měkkého cíle.

Schéma číslo 2

Bezpečnostní dokumentace potenciálního měkkého cíle

Třetí poznámku jsme se dostali paradoxně zpět k té první. Logika věci spočívá v krocích: analyzuj – rozhodni se a projektuj opatření – realizuj opatření – zdokumentuj přijatá opatření – procvičuj činnost – hodnot a zdokonaluj.

Jen touto cestou můžeme dosáhnout požadovaného posílení shromáždění velkého počtu osob, jinak nedostatečné či vůbec nechráněných před potenciálním útokem. Je jen dobře, že stát přikročil k podpoře odpovědných subjektů. Nyní je na nich, jak dokážou pomocnou ruku přijmout. Právě v této době, při pohledu na předvánoční trhy a shon v obchodních centrech, pocítíme potřebu opatření k jejich ochraně až s mrazivou naléhavostí.

4. poznámka. Vše naznačuje potřebu vzniku specializované normy, obdobně s normou ČSN 73 44 00 Prevence kriminality – řízení bezpečnosti při plánování, realizaci a užívání škol a školských zařízení (která mimochodem rozhýbala aktivitu vedoucí k posílení ochrany školských zařízení a dala jim určitý řád). Očekávaná argumentace ze strany vlastníků, správce a provozovatelů potenciálních měkkých cílů, že by je norma zatížila dalšími náklady, tváří v tvář povaze problému a jejich morální odpovědnosti neobstojí.

PhDr. Zdeněk Hais

manažer podpory významných klientů
F.S.C. BEZPEČNOSTNÍ PORADENSTVÍ, a.s.

Poznámky k textu

¹ Viz zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod; dostupné on line na: <https://www.mesec.cz/zakony/listina-zakladnich-prav-a-svobod/> [cit. 16. 12. 2018].

² „Koncepte ochrany měkkých cílů“, MV ČR 2017, s. 15. Dostupné on line na www.mvcr.cz [cit. 16. 12. 2018].

³ Blíže viz zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod dostupné on line na: <https://www.mvcr.cz/clanek/ochrana-mekkych-cilu.aspx> [cit. 16. 12. 2018]. <https://www.hzscr.cz/clanek/prirucky.aspx> [cit. 16. 12. 2018].

PROBLEMATIKA AGRESIVNÍHO JEDNÁNÍ VŮČI ČLENŮM IZS - 2. ČÁST

Na adekvátní zvládnání agresivního jednání ze strany obětí mimořádných událostí, jejich rodinných příslušníků nebo kolemjdoucích jsou členové IZS systematicky připravováni v průběhu svého studia a rovněž v rámci celoživotního vzdělávání.

Zatímco první část článku s problematikou agresivního jednání vůči příslušníkům IZS (v minulém čísle BšP) byla věnována především jednání samotných agresorů (stupně a typy agrese, taktika postupů vůči agresorům) a čerpala poznatky především z odborné literatury, zaměří se tato druhá část více do praxe a využije výzkumu v podobě dotazníkového šetření.

Výzkumné šetření

K získání dat určených k následné analýze bylo zvoleno anonymní dotazníkové šetření, realizované mezi příslušníky Hasičského záchranného sboru ČR (HZS), Policie ČR (PČR) a zaměstnanci Zdravotnické záchranné služby (ZZS) ve Středočeském a Plzeňském kraji. Jako výzkumný nástroj byl pro potřeby získání dat použit anonymní nestandardizovaný dotazník vlastní konstrukce.

Podklad výzkumu představovalo 272 validně vyplněných dotazníků, z nichž jednoznačně vyplynulo, že nejčastěji se příslušníci HZS, PČR a zaměstnanci ZZS setkávají s verbální agresivitou ze strany opilého člověka. Rovněž jsme zjistili, že také pracovníci IZS volí ke své ochraně v prvé řadě formu verbální (viz graf v první části pojednání – v minulém čísle BšP).

Cílem výzkumného šetření bylo zjistit názory členů základních složek IZS (na základě jejich zkušeností) na agresivní chování osob při výkonu jejich povolání. Od příslušníků HZS ČR jsme získali 112 vyplněných dotazníků (41,2 %), od příslušníků Policie ČR 59 vyplněných dotazníků (21,7 %) a od zaměstnanců

ců ZZS ČR 101 vyplněných dotazníků (37,1 %).

Dotazníkové šetření se cíleně zaměřilo i na **detekci četnosti styku členů IZS s agresivní osobou** – 128 respondentů (47,1 %) se při výkonu povolání setkává s agresorem 1x ročně, 88 respondentů (32,4 %) 1x měsíčně a 22 respondentů (8,1 %) 1x týdně. Nejnižší zastoupení měla kategorie „setkání s agresorem každou směnu“, tu volilo pouze 6 respondentů (2,2 %), a 28 respondentů (10,3 %) se s agresorem doposud nikdy neseťkalo.

Z výzkumu vyplynuly rovněž bližší informace o směřování útoku agresora na **příslušníky IZS během jejich záslahu**. Ze 128 respondentů (47,1 %), kteří zažili útok agresivní osoby proti sobě nebo svým kolegům, se s útokem směřujícím pouze na vlastní osobu setkalo celkem 66 respondentů (24,3 %), zatímco s útokem, který směřoval proti kolegům, se setkalo 42 respondentů (15,4 %). Pouze 35 respondentů (12,9 %) se neseťkalo s útokem agresivní osoby vůbec a jeden z dotazovaných respondentů (0,4 %) nechtěl odpovědět.

Vliv agresivního jednání na psychiku členů IZS

Psychické následky agresivního jednání ze strany obětí mimořádných událostí (MU) můžeme rozdělit na krátkodobé anebo dlouhodobé. Do krátkodobých následků patří zejména akutní stresová reakce, pocit viny a osobního selhání, nejistota během výkonu práce atd. Do dlouhodobých následků můžeme začlenit neúměrný strach ze styku s dalšími oběťmi mimořádných udá-

lostí společně s přeceňováním hrozby agrese. Dále sem můžeme zařadit rozvoj posttraumatické stresové poruchy a syndrom vyhoření.

V návaznosti na složitost, psychickou i fyzickou náročnost výkonu povolání u IZS byl vytvořen systém odborné pomoci. U HZS ČR byla založena psychologická služba a krajským ředitelům HZS ČR byla v roce 2002 uložena povinnost, aby zřídili psychologická pracoviště. K poskytování psychické pomoci nebo následně posttraumatické péče po těžkém zásahu příslušníků HZS ČR jsou v jednotlivých krajích jmenováni členové tzv. týmu posttraumatické péče. V roce 2016 byl schválen a přijat Pokyn policejního prezidenta č. 231/2016, o psychologických službách. Jeho obsahem je zejména systém zřízení k rozšíření psychologické podpory, který lze charakterizovat jako „**systém kolegiální psychické podpory policistů a zaměstnanců, tzv. systém kolegiální podpory, a systém krizové intervence**“. Dalším pilířem pomoci je služba policejních psychologů, kteří poskytují odbornou konzultaci, krizovou intervenci, psychologické poradenství, psychoterapii atd.

Pro členy IZS byla za účelem pomoci v případech agresivního chování zadržovaných osob zprovozněna **Anonymní linka pomoci v krizi**, která se řadí mezi základní formy odborné pomoci. Mohou ji využívat všichni příslušníci IZS ČR, Policie ČR i zaměstnanci resortu Ministerstva vnitra ČR, včetně jejich rodinných příslušníků. Tato služba má formu tísnového volání pro ty členy IZS, kteří se v důsledku mimořádné traumatické události obtížně rozhodují anebo jsou pod tlakem životních

okolností. Pro potřeby zvládní psychické zátěže u ZZS byl od roku 2010 budován **Systém psychosociální intervenční služby** (SPIS), který je v gestii Ministerstva zdravotnictví.

Průzkum se mimo jiné zaměřil na to, jakou ochranu členové IZS před útokem agresivní osoby nejčastěji volí. Respondenti mohli volit mezi jednou nebo více možnostmi odpovědí z nabídky vytvořených možností. Nejpočetnější skupina respondentů, celkem 192 (70,6 %), volila formu verbální ochrany, pro celkem 156 respondentů (57,4 %) bylo pro zavolání Policie České republiky. Fyzickou formu ochrany volilo celkem 77 respondentů (28,3 %). Další možnou formou ochrany byly donucovací prostředky (hmaty, chvaty, slyzotvorný prostředek, pouta, teleskopický obušek), které zvolilo celkem 70 respondentů (25,7 %). Pro možnost ochrany formou farmakoterapie bylo 31 respondentů (11,4 %) a 10 respondentů (3,7 %) volilo jiné možnosti: vlivný přístup, soucítění, využití interventní posttraumatické péče, předvídání, nevstupování do nebezpečné zóny a asertivní chování.

Dotazníkem bylo zjišťováno také to, zda respondenti využívají pro zvládní psychicky náročných zámků **možnosti posttraumatické péče**, ke zmírnění nebo eliminaci důsledků v souvislosti s agresivním útokem během výkonu jejich povolání. Z analýzy vyplněných dotazníků vyplývá, že celkem 240 respondentů (88,2 %) odbornou psychickou pomoc po útoku nepotřebovalo. Z toho 101 respondentů bylo z řad HZS, 53 respondentů z řad Policie ČR a 86 respondentů z řad ZZS. Odbornou psychickou pomoc formou kolegiální pomoci po útoku využilo 18 respondentů (6,6 %), pomoc formou posttraumatické péče využilo 7 respondentů (2,6 %), pomoc soukromé psychologické ambulance zvolili 4 respondenti (1,5 %) a pomoc pouze psychologa u jiné složky IZS zvolili 2 respondenti (0,7 %).

Výzkumné šetření mimo jiné ukázalo, zda a do jaké míry jsou respondenti **připraveni v oblasti krizové komunikace a vyjednávání s agresorem**. Celkem 38 (14 %) respondentů vyjádřilo přesvědčení, že jsou dostatečně vzděláni, jak jednat s agresivní osobou. Největší zastoupení měla kategorie „spíše ano“, kterou zvolilo celkem 105 respondentů (38,6 %) a druhou nejpočetnější skupinou byla varianta „spíše ne“, kterou zvolilo 71 respondentů (26,1 %). Variantu „ne“ zvolilo celkem 28 respondentů (10,3 %) a 30 respon-

dentů (11 %) nedovedlo svou vzdělanost posoudit.

V neposlední řadě dotazníkové šetření zjišťovalo, zda respondentům obsahově postačují vzdělávací kurzy v oblasti jednání s agresorem. Celkem 122 respondentů (43,3 %) uvedlo, že vzdělávací kurz byl pro ně dostačující. Variantu „byl nedostačující, rozšířil/a bych ho“ zvolilo 78 respondentů (27,6 %), kteří uvedli, že v kurzech postrádají více praktických a modelových situací pro zvládnání agresivity a prvky krizové komunikace a vyjednávání s problémovými osobami. Zbýlých 13 respondentů (4,6 %) na tuto otázku neodpovědělo a 69 dotázaných (24,5 %) se kurzu se zaměřením na jednání s agresorem nezúčastnilo.

SWOT analýza

Pro vytvoření návrhu opatření k vylepšení podmínek pracovníků IZS ve styku s agresivními osobami během zásahu byla v rámci vyhodnocení dotazníkového průzkumu provedena tzv. SWOT analýza – byly určeny dílčí čitelné stráně silných (Strengths), stráně slabých (Weaknesses), příležitosti (Opportunities) i hrozby (Threats). Během tvorby SWOT matice a dosazování údajů do jejích jednotlivých kvadrantů byla využita data získaná z výzkumného šetření a z problematik doposud řešených v diskuzích i dostupná odborná literatura.

Do **silných stráně** (Strengths) lze zařadit **včasně rozpoznání možného agresora**. K tomuto momentu dochází už na operačních střediscích složek IZS, kdy operátor vyhodnotí mimořádnou událost za rizikovou a současně s výjezdovou skupinou pošle na místo události posádku Policie ČR. Spolupráci Policie ČR s dalšími složkami IZS lze považovat též za velmi kladnou stránku, jelikož Policie ČR je jako jediná oprávněna zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, omezit agresivní osobu ve volném pohybu formou připoutání a prochází v rámci základní odborné přípravy taktickou přípravou pro zvládnání agresivních osob. Na místě mimořádné události je převážná většina pracovníků IZS schopna předem vytipovat možného agresora, ať už se jedná o obět mimořádné události, rodinného příslušníka či ve většině případů o opilého člověka a člověka závislého na drogách.

Positivem je rovněž **schopnost členů IZS řešit případné konfliktní situace**. Členové IZS v rámci snahy vyhnout se konfliktním situacím využívají tzv.

procesu deeskalace, do něhož spadá celkové vyhodnocení dané situace, krizová komunikace s agresorem a adekvátně volená taktika vyjednávání. Ve většině případů dochází k verbální agresi ze strany útočnicka, kterou se pracovníci IZS snaží řešit efektivně prostřednictvím verbální složky krizové komunikace. Pokud verbální agrese propukne ve fyzický konflikt, většina členů IZS – v případech, kdy je klidné řešení vyloučené – ustupuje agresorovi a volá o posily. Takovýto způsob řešení je považován za správný, samozřejmě v situacích, kdy agresor člena IZS na místě zásahu zadržuje, je obtížné ho uskutečnit. Proto je nezbytné mít pro takové případy alespoň základní přehled o možnostech vyřešení konfliktních situací vlastními fyzickými silami.

V neposlední řadě do silných stráně řadíme psychickou odolnost členů IZS. I z dotazníkového šetření vyplývá, že většina členů IZS (88,6 %) nemusela po napadení navštívit odbornou psychologickou pomoc a neprojevovaly se u nich následně žádné zdravotní problémy.

Mezi **slabé stráně** (Weaknesses) řadíme na první místo **nedostatečné množství vzdělávacích kurzů** se zaměřením na jednání a zvládnání agresivních osob a sebeobranu. Kompaktní a systematický trénink v tomto směru je napříč celou Českou republikou nedostatečný. Členové IZS se připravují na zvládnání agresora často ve volném čase, za využití vlastních finančních prostředků. Výjimkou je Policie ČR, jejíž příslušníci absolvují toto vzdělávání v rámci základní odborné přípravy. Další slabou stránkou je **nedostatečné množství ochranných prostředků** pro členy HZS a ZZS, které slouží k prevenci a hlavně k eliminaci útoků ze strany agresora. Za slabou stránku považujeme i **absenci statusu úřední osoby pro ZZS**, který ostří základní složky IZS mají. Útokem na úřední osobu páchá agresivní osoba právně zatvřený trestný čin. V neposlední řadě patří mezi slabé stráně **nízké právní postihy pro agresory**.

Pokud se společnost k celému problému nepostaví zcela nekompromisně, nebude docházet k mediálnímu zdůraznění závažnosti celého problému a tím tak k informovanosti společnosti, nemají samotní pracovníci IZS možnost problém vyřešit. Nárůst útoků proti výjezdovým posádkám stále roste, což vede k zamýšlení krajských ředitelů nad adekvátním řešením – **vytvořením příležitosti** (Opportunities). Předně by mělo jít o posílení fyzické ochra-

Procentuální zastoupení typu agresora v souvislosti s druhem napadení

	Fyzické napadení se zraněním	Fyzické napadení bez zranění	Fyzická agrese vůči věcem	Verbální agrese
oběť MU	19,04 %	6,52 %	3,77 %	4,68 %
rodina	7,14 %	10,14 %	12,26 %	11,48 %
účastník MU	4,76 %	9,42 %	9,43 %	11,91 %
kolemjducí	0 %	2,89 %	1,88 %	2,12 %
opilý člověk	54,76 %	55,79 %	53,77 %	57,76 %
drogově závislý člověk	14,28 %	15,21 %	18,86 %	17,02 %

MU = mimořádná událost

(zdroj: dotazníkové šetření autorek článku)

ny posádky a technického vybavení výjezdových vozidel. Například ZZS hlavního města Prahy rozhodla o investici do ochranných prvků, jako jsou balistické vesty a přilby, které mají jen bezpečnostní složky. Výjezdová vozidla by měla být vybavena bezpečnostními prvky v podobě míří. Ovšem nesmíme zapomenout na ostatní ZZS, kde vedení také uvažuje o podobné investici. Je velmi pravděpodobné, že do budoucna tak dojde k zavedení plošného bezpečnostního vybavení ZZS v každém kraji.

Dále je potřeba zajistit pravidelnost a povinnost vzdělávacích kurzů v oblasti komunikace s agresivní osobou a sebeobranou. Už nyní jsou organizovány různé semináře a školení, většinou ovšem jde o akce jednorázové a nepovinné. Samozřejmě se cení jakákoliv iniciativa v tomto směru, byť by si členové IZS měli osvojit pouze teoretické poznatky a základní pravidla jednání. Nicméně je potřeba, aby do budoucna byl v tomto směru vytvořen ucelený systém vzdělávání.

Za **hrozbu** (Threats) lze považovat to, že **agresivita osob se začíná stávat vážným celospolečenským problémem**. Při nynějším stavu společnosti, tolerování chování některých osob, čtením užívání alkoholu anebo jiných návykových látek se lze domnívat, že současný problém bude mít rostoucí tendenci.

Další hrozbou představuje **nedostatek finančních prostředků** jednotlivých krajů, který může zapříčinit nedostatečnou vybavenost výjezdových skupin a nízkou připravenost na konfliktní situace. Nedostatek financí se může negativně odrazit v zajištění a přípravě vzdělávacích kurzů, které tak mohou být neúčinné.

Bylo by tedy jistě prospěšné vytvořit ucelený vzdělávací systém, povinný především pro výjezdové skupiny a pro operátory operačních středisek. Zaměřoval by se hlavně na komunikaci s agresivními osobami, na asertivní chování a způsoby ochrany, které by byly provádné ve formě praktických příkladů.

Kurzy by neměly být pouze jednorázové, ale měl by se konat pravidelně, nejméně 1x za rok.

Je také na místě doporučit, aby v rámci IZS probíhala odborná školení, která by se zaměřovala na osvojování psychické zátěže, zvyšování odolnosti členů IZS vůči stresu atd. Společně s odborným školením by měli být příslušníci složek IZS informováni o možnostech odborné psychické pomoci a tím by měla být zvyšována i důvěryhodnost této pomoci. U členů IZS by měl být cestou soustavného vzdělávání mimo jiné vymýcen pocit, že vyhledat odbornou pomoc a projevit jakékoliv emoce znamená jejich profesní i osobní selhání.

Ing. Denisa Charlotte Ralbovská
Ing. Michaela Lodinská
PhDr. Mgr. Rebeka Ralbovská, Ph.D.

ČVUT,
Fakulta biomedicínského inženýrství
Katedra zdravotnických oborů
a ochrany obyvatelstva

KRIMINALISTICKÉ EVIDENCE (2. ČÁST)

Nedílnou součástí využití kriminalistického informačního systému v kriminalistické a policejní praxi jsou i úzce specializované informační systémy (IS), jako je např. Národní registr DNA, Analytický a vizualizační systém zpracování dat (ANALYST NOTEBOOK), Systém portrétní identifikace (PORIDOS), Centrální databáze objektů (CDO), Informační systém sledující průběh a výsledky trestního řízení (ŽALOVATELNOST) a další.

Databáze DNA (DNA)

Informační systém v odvětví genetiky (DNA) není jediný, ale obsahuje hned několik relativně samostatných, ale současně propojených informačních systémů využívaných Policií České republiky. Tyto systémy jsou legislativně upraveny Pokynem policejního prezidenta č. 250/2014., o identifikačních úkonech. Celý systém je provozován policií na centrální úrovni, což znamená, že jsou propojeny všechny genetiké laboratoře v rámci všech znaleckých pracovišť Policie České republiky.

Systém CODIS – je určen k uchování a porovnávání profilů DNA zájmových osob, kam patří zejména osoby prověřované v souvislosti s úmyslným trestným činem, osoby obviněné, podezřelé, odsouzené, dále osoby, kterým bylo uloženo ochranné léčení, osoby s omezenou svéprávností, mrtvolý neznámé totožnosti do zjištění jejich totožnosti, osoby biologicky příbuzné s osobou v pátrání a osoby, jejichž totožnost byla zneužita, dále je tento systém určen k uchování a porovnávání profilů DNA mezinárodně zájmových osob, zúčastněných pracovníků (eliminací vzorky) a profilů DNA získaných z biologických stop.

Systém INFO DNA – je určen k uchování informací o laboratorním zpracování biologického materiálu,

z něhož byl stanoven profil DNA. Tento informační systém obsahuje nejen údaje o stopě, ale i osobní údaje o jejím nositeli. Rozdělení dat uložených v databázích CODIS a INFO DNA je provedeno z důvodů ochrany osobních dat.

Systém SHODA – je určen ke spojování jedinečných kódů (identifikátorů) shodných profilů DNA zpracovávaných v systému CODIS.

U všech těchto informačních systémů platí, že žádný z nich není určen ke zpracování utajovaných informací. V souvislosti s těmito informačními systémy je třeba ještě zmínit informační identifikační systém FODAGEN.

Identifikace osob (FODAGEN)

Informační identifikační systém FODAGEN (FO-fotografování, DA-daktyloskopování, GEN-zajišťování genetického materiálu) byl vytvořen k uchování identifikačních údajů pořizovaných kriminalistickými technikami v souvislosti s trestním řízením. Je doplněn úředním popisem osoby a třídičnou kriminalistickou fotografií osoby a veškerými údaji osoby, které se tyto identifikační údaje týkají.

V rámci své činnosti využívá policie rovněž některých civilně správních evidencí, zejména Centrální registr

obyvatel (CRO) a Evidenci motorových vozidel (EMVO) Registr obyvatel (ROB)

Centrální registr obyvatel je základním a klíčovým informačním systémem civilně správních agend. Všechny státní informační systémy, které obsahují informace o občanech, navazují na tento informační systém, který je geocími pro základní identifikaci osoby z pohledu výkonu státní správy. Informační systém Registr obyvatel je největším celostátním informačním systémem v České republice. Obsahuje data umožňující jednoznačně určit osobu, údaje o místě jejího trvalého pobytu a některé další údaje z jednotlivých matrik. Zdrojem informací pro Centrální registr obyvatel jsou obecní matriky, ohlašovací a další orgány státní správy (např. stavební úřady).

Registr motorových a jejich přípojných vozidel (EMVO)

Registr motorových a jejich přípojných vozidel je podle významu druhým největším datovým fondem správních činností v České republice. Obsahuje všechna (provozovaná i vyřazená) motorová i nemotorová (přívěsy, návěsy atd.) vozidla evidovaná původně Dopravními inspektoráty Policie ČR a nyní vedená příslušnými odbory dopravy místně příslušných městských a regionálních úřadů v České republice, kterými jsou přidělovány registrační značky (RZ). Evidence vozidel je úzce fyzicky

propojena s evidencí obyvatel, takže jestliže se např. občan přestěhuje a nahlásí změnu trvalého bydliště, tato změna se automaticky promítne i v adrese u vlastníka vozidla, aniž by musel občan znovu ohlašovat již jednou oznámenou událost. Ve své činnosti využívá však policie i některých dalších, většinou již veřejně přístupných registrů, např. Registru organizací a Obchodního rejstříku (Firemní monitor).

Doc. JUDr. Miroslav NĚMEC, Ph.D., Drh.c.

vedoucí Katedry kriminalistiky
Fakulty bezpečnostně-právní Policejní akademie
České republiky v Praze

Odborná literatura:

- MUSIL, J.; KONRAD, Z.; SUCHÁNEK, J.: Kriminalistika. Praha: C. H. Beck, 2004, 512 s., str. 382–391.
- MUSIL, J. a kol.: Kriminalistika – vybrané problémy teorie a metodologie. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001.
- MUSIL, J. a kol.: Kriminalistika. Praha: Naše vojsko, 1994.
- NĚMEC, M.: Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze. Praha: ABOOK, 2017, 550 s., ISBN 978-80-90697-0-9.
- NĚMEC, M.: Kriminalistická taktika pro policisty. Praha: Eurounion, 2004, 328 s., s. 77–89.
- NĚMEC, M.: Organizovaný zločin (monografie). Praha: Naše vojsko, 1995, 224 s.
- NĚMEC, M.: Občan a policie (monografie). Praha: Naše vojsko, 1996, 320 s.
- NĚMEC, M.: Mafie a zločinecké gangy (monografie). Praha: Eurounion, 2003, 390 s.
- NĚMEC, M. a kol.: Ohledání a práce na místě činu. Praha: Policejní akademie České republiky, 2010, 132 s.
- NĚMEC, M. a kol.: Kriminalistická dokumentace. Praha: Policejní akademie České republiky, 2009, 139 s.
- NĚMEC, M. Výslech a taktika jeho provádění ve speciální výslechové místnosti. Praha: Policejní akademie České republiky, 2003, 136 s.
- NĚMEC, M. a kol.: Kriminalistická taktika. Praha: Policejní akademie ČR, 1995, 225 s.
- NĚMEC, M. a kol.: Kriminalistická taktika. Praha: Policejní akademie ČR, 1993, 381 s.
- SUCHÁNEK, J.: Kriminalistické evidence a sbírky. In: NĚmec, M. a kol.: Kriminalistická taktika. Praha: Policejní akademie České republiky, 1993, 381 s., str. 339–357.
- SUCHÁNEK, J.: Kriminalistické evidence a sbírky. In: NĚmec, M. a kol.: Kriminalistická taktika. Praha: Policejní akademie České republiky, 1995, 223 s., str. 199–207.
- Pokyn policejního prezidenta č. 250/2014, o identifikačních úkonech.

OLMOUC BUDE OPĚT HOSTIT NEJVĚTŠÍ MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ ZÁSTUPCŮ ČESKÝCH, SLOVENSKÝCH A POLSKÝCH MĚSTSKÝCH A OBECNÍCH POLICIÍ

Téměř dvě stě účastníků, čtyři tematické panely, dvě desítky odborných přednášek, hosté ze tří států – to jsou hlavní parametry Mezinárodní konference obecních policíí, největšího setkání zástupců českých, slovenských a polských městských a obecních policíí. Již čtvrtý ročník se uskuteční opět v Olomouci, tentokrát v prostorách Pedagogické fakulty Univerzity Palackého, ve dnech 3. – 5. dubna 2019.

„Konference není určena pouze pro městské a obecní policie, ale setkávají se na ni a zkušenosti z oblasti bezpečnosti si vzájemně vyměňují i reprezentanti státní správy a samospráv, partnerských organizací, integrovaného záchranného systému a v neposlední řadě i akademické sféry,“ podotýká Daniel Bednařík, předseda představenstva FT Technologies a.s., která za organizací odborné konference stojí. Jak podotýká, řada městských policíí tuto iniciativu oceňuje, protože olomouckou společnost považuje za lídra na trhu v oblasti poskytování informačních technologií právě pro obecní a městské policie.

Vloni organizátoři připravili poprvé třídní formát konference, přičemž hodnocení účastníků jim dalo za pravdu, že šlo o rozhodnutí správné. V programu se objevila díky pokračující spolupráci s Policejním prezidiem Policie České republiky a dalšími institucemi poskytujícím své experty **řada zajímavých témat**. Na nadcházejícím dubnovém setkání by přednášky rádi obohatili o více vystoupení zahraničních hostů. „*Těší nás, že se nám daří oslovovat experty, kteří mají poutavé přednášky a mohou tak konferenci velmi obohatit. Na programu se podílí řada institucí, čímž se potvrzuje vzájemná kooperace*

a provázanost témat složek integrovaného záchranného systému, státní správy a samosprávy s obecními a městskými policiemi,“ upozorňuje Bednařík. Provázanost a nezbytnost spolupráce konečkonců potvrdil i český policejní prezident generálmajor Tomáš Tuhý, který loňský ročník zahajoval, když poděkoval strážníkům za spolupráci a jejich nasazení „v první linii“ při zajišťování bezpečnosti.

foto: Lubomír Světnička

foto: Lubomír Světnička

Stále rostoucí zájem o účast je přitom patrný rovněž ze Slovenska a Polska, z konference se tak stává opravdu **ojedinelé setkání zástupců městských policií**. „Samotní účastníci přiznávají, že největším přínosem pro ně je právě ta výměna zkušeností, postřehy jak něco dělat jinak či čeho se vyvarovat. Navíc je setkání v Olomouci ideálním místem pro navázání nových pracovních kontaktů a také přátelství“, podotýká Bednařík. I proto je kladen důraz nejen na odbornou část konference, ale rovněž řadu doprovodných aktivit. Jednou z nich je například neformální uvítací večer „Vítáme Vás v Olomouci...“ v předvečer (3. 4.) konání konference, na kterou navazují dva konferenční dny (4. – 5. 4.) tradičně rozdělené **do čtyř panelů**. Odborníci v nich debatují o bezpečném prostoru a měkkých cílech, legislativě, prevenci a edukaci a v neposlední řadě o trendech v moderních technologiích. „Vždy se snažíme vytvořit

mix přednášejících teoretické i konkrétní praktické poznatky. Věříme, že bude velice zajímavý a každý v něm najde to své téma či témata“, přibližuje Bednařík. Jak sám dodává, začíná být oříškem vybrat do programu to „nej“ vzhledem k nabídce potenciálních přednášek a časovým možnostem programu. Největší očekávání a diskuze se přitom dají opět předpokládat u zajištění bezpečnosti na veřejných prostranstvích, a to i v souvislosti s využíváním moderních technologií. Tradičně se konference věnuje problematice drog a kybernetické bezpečnosti, novinkou by mohlo být téma ochrany životního prostředí. Bezesporu velký zájem a debatu vzbudí opět „legislativní panel“ s tradičním „GDPR“ a stále více diskutovaným tématem „objektivní zodpovědnosti“.

Organizátoři předpokládají, že o konferenci bude opět zájem, přesto však nehodlají posouvat její formát ke ko-

merčnosti či megalomanskému pojetí. „Chceme, aby konference zůstala žánrově čistá, nekomerční – tedy se symbolickým konferenčním poplatkem – a také poněkud komorní. I proto bude opět stanoven strop pro počet účastníků, a to i přestože již nyní máme signály, že bychom mohli v Olomouci přivítat podstatně více hostů“, uzavírá Bednařík.

Bližší informace o konferenci jsou průběžně publikovány na www.fttech.org/konference2019.

Časopis Bezpečnost s profesionály je mediálním partnerem IV. Mezinárodní konference obecních policií.

foto: Lubomír Světnička

foto: Lubomír Světnička

ČLENOVÉ KOMORY PODNIKŮ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

ČASOPIS BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY VZNIKÁ DÍKY PODPÖRE TĚCHTO ČLENSKÝCH FIREM KPKB ČR:

ATALIAN CZ,s.r.o.

AVIATICA, U Trezňoký 921/2,
CZ.138 00 Praha 5 – Jinonice
www.abfacility.com

Synergia management czech s.r.o.

Moulikova 2238/1
150 00 Praha 5
www.synergia.cz

CyberGym Europe, a.s.

Pobocná 1395/1
141 00 Praha 4
www.cybergymeuropa.com

ARES GROUP s.r.o.

Libušská 189/12
142 00 Praha 4
www.ares-group.cz

VaZ Guard s.r.o.

Poličanská 1487
Újezd nad Lesy
190 16 Praha 9
www.vaz-guard.cz

Solidita s.r.o.

Jeřábová 419
250 73 Radonice
www.solidita.cz

Silvermen s.r.o.

Bašty 6
602 00 Brno
www.silvermen.cz

Strelecký areál Zohor

Bratislavská 22/A
950 51 Zohor
Slovenská republika
www.sazohor.sk

INEX Česká republika s.r.o.

Neumannova 11
412 01 Litoměřice
www.inexcz.cz

P.R.L. SERVIS s. r. o.

Česká 334
621 00 Brno
www.prl-servis.cz

O.K. SHOOTING Security, s.r.o.

Záhradná 746/36
900 51 Zohor
Slovenská republika
www.sbs-shooting.sk

Ing. Martin Neuschl

Sáchetní 391
261 01 Pířbram

RAM SECURITY s. r. o.

Na Východu 139
250 66 Zřibzy
www.security-cz.eu

Stratia s.r.o.

Podolská 613/28
147 00 Praha 4
www.stratia.cz

ATON Security s.r.o.

Na Stráži 1576/35
190 00 Praha 9
www.cleanline.cz

APeurope s. r. o.

Kaprova 42/14
110 00 Praha 1
www.apeurope.cz

General Provider s.r.o.

Sídlo: Kodaňská 432/15
101 00 Praha 10
www.generalprovider.cz

Bc. Petr Cisař

Holubkova 4
106 00 Praha 10
www.cleanline.cz

ČECHYMEN a.s.

Potoční 503/3
717 00 Ostrava-Břrtovice
www.cechymen.cz

Preventa Service s.r.o.

Kuluzovova 547/13
703 00 Ostrava - Vřtkovice
www.preventa.cz

Best Decision s.r.o.

Přičná II. 888
252 42 Jesenice
www.bestdecision.cz

INDUS, spol. s r.o.

U Hostivařského nádraží 556/12
102 00 Praha 10 – Hostivař
www.indus-czech.cz

Arges Security s.r.o.

Na Stráži 1576/35
190 00 Praha 9
www.arges.cz

PVK Company

Bitovská 1217/22
140 00 Praha 4

OKO 69 s.r.o.

Březimova cesta 192/1
412 01 Litoměřice
www.oko69.cz

GADO s.r.o.

Heršpická 11b
639 00 Brno
www.gado.cz

Národní stálá konference o bezpečnosti (NSKB), z.s.

Chudeničká 1059/30
102 00 Praha 10
www.nskb.cz

ČLENOVÉ KOMORY PODNIKŮ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

ČASOPIS BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY VZNIKÁ DÍKY PODPOŘE TĚCHTO ČLENSKÝCH FIREM KPKB ČR:

HIGH SECURITY PRODUCTS, a. s.

Pod stánkou 378/3
140 00 Praha 4
www.h-s-p.cz

Agentura Pancéf, s. r. o.

K dubu 2330/2b, Chodov
149 00 Praha 4
www.pancer.cz

SCHWARZ s. r. o.

Mariánská 355
251 00 Příbram
www.schwarzpb.com

TRIVIS – Centrum vzdělávání, s.r.o.

Na terase 355/8
182 00 Praha 8
www.trivis.cz

PROCUSYS FM a.s.

Pod Kotlářkou 151/3
Praha 5, 15000
www.procusys.cz

V.I.P. Security AGENCY s. r. o.

Sokolovská 49/5
186 00 Praha 8
www.vipsecurityagency.cz

P.DUSSMANN spol. s r.o

Zitná 1578/52
120 00 Praha 2
www.dussmann.cz

ECES Institut, s.r.o.

Kutuzovova 547/13
703 00 Ostrava
www.eces.cz

Wakkenhat Fin Security s. r. o. koncern

Komárová 1204/23,
148 00 Praha 4
www.wakkenhat.cz

ELSERVIS - Ivo Kolář

Dědinská 898/15
161 00 Praha 6

SIMACEK FACILITY CZ spol. s r. o.

Trnkova 34
628 00 Brno
www.simacek.cz

Hawking group, s.r.o.

Rybná 716/24
110 00 Praha 1
michal.bavsenkov@gmail.com

Fenix International s. r. o.

Lidická 667
258 13 Vlašim
www.fenix-international.cz

Europatron s. r. o.

Poděbradská 186
196 00 Praha 9
www.europatron.eu

Global Security s.r.o.

Smetanova 841
755 01 Vsetín
www.gbsecurity.cz

CENTURION loss prevention a. s.

Kundratka 17/1944
180 82 Praha 8
www.centurionlp.cz

ABAS IPS Management s. r. o.

Jankovcova 1569/2c
170 00 Praha 7
www.abasco.cz

Solid Security Czech s.r.o.

Ovocný Trh 572/11, Praha 1, 110 00
+420 556 674 684
www.solidsecurity.cz

Pro Bank Security, a. s.

Václavské nám. 21
110 00 Praha 1
www.probank.cz

CBA corporation, a. s.

Trnkova 2881/156
628 00 Brno
www.cbacorp.cz

Torex Security, s. r. o.

Fialkova 19
460 01 Liberec 1
www.torex-security.cz

ANIM plus – RS, s. r. o.

Areál TJ MEZ, 775 01
Vsetín – Ohrada
www.anim.cz

RTH Security, s.r.o.

Jaurisova 4
140 00 Praha 4
www.okoprahy.wa.cz

PRIMM bezpečnostní služba s. r. o.

Kutnohorská 309
109 00 Praha 10
www.primm.cz

HIGH SECURITY PRODUCTS, a. s.

Křížkový Újezdec 42
251 68 Kamenice
www.inpos.cz

SWBC – service, a. s.

Tovačovského 2/92
130 00 Praha 3

